

**GRILE LICENTA 2016
PEISAGISTICA**

Nr. crt.	Enunț și variante de răspuns
1.	Gazonul ornamental este destinat pentru: a) terenuri sportive; b) consolidarea pantelor; c) parcuri și grădini.
2.	Ce specii floricole bienale asigură decorul de primăvară al spațiilor verzi: a) Althaea rosea; b) Viola wittrockiana; c) Myosotis alpestris.
3.	Arbuștii decorativi prin flori, recomandați pentru gardurile vii înalte (peste 1,5 m) sunt: a) Kerria japonica; b) Potentilla fruticosa; c) Forsythia intermedia.
4.	Care din următoarele specii se utilizează pentru amenajarea stâncăriilor: a) Aster alpinus, Cerastium tomentosum; b) Canna indica, Althaea rosea; c) Sedum acre, Sempervivum tectorum.
5.	Care din următoarele specii intră în compoziția gazonului: a) Cortaderia selloana, Miscanthus sinensis; b) Cerastium tomentosum, Hosta plantaginea; c) Lolium perenne, Poa pratensis.
6.	În cadrul spațiilor verzi, arborii și arbuștii se pot utiliza în: a) grupuri; b) aliniamente; c) platbande.
7.	Calitatea apei de udare depinde de: a) temperatură; b) conținutul în săruri și temperatură; c) modul de administrare.
8.	Compactarea solului pe care este amplasat gazonul are ca efect: a) reducerea circulației apei și aerului în sol; b) dezvoltarea necorespunzătoare a rădăcinilor; c) reducerea densității și calității gazonului.
9.	Pentru realizarea decorului în parcuri și grădini materialul biologic floricol utilizat este reprezentat de: a) răsaduri; b) butași înrădăcinați și diviziuni de plante; c) organe subterane (bulbi, tuberobulbi, tuberculi, rizomi, rădăcini tuberizate).
10.	Mozaicurile: a) au forme regulate; b) au forme neregulate, cu contur sinuos; c) sunt alcătuite din specii cu talie mică, decorative prin frunze.
11.	Speciile lemnoase decorative prin flori utilizate pentru realizarea gardurilor vii cu creștere liberă sunt: a) Chaenomeles japonica; b) Hibiscus syriacus; c) Taxus baccata.
12.	Formarea unui strat prea gros de materie organică nedescompusă la suprafața solului, fapt ce afectează calitatea gazonului, este determinată de: a) fertilizarea și irigarea excesivă; b) temperaturile ridicate; c) resturile vegetale rezultate în urma tunderii.
13.	Fertilizarea de bază la culturile floricole în câmp se face: a) odată cu lucrările de pregătire a terenului; b) în perioada de creștere și dezvoltare a plantelor; c) la plantare.
14.	Speciile floricole cu talie mică și mijlocie pot fi dispuse în: a) pete florale, stâncării; b) grupuri sau solitar; c) borduri, ronduri, platbande.
15.	Care dintre următoarele specii lemnoase ornamentale se amplasează pe malul apelor în parcuri și grădini: a) Salix alba; b) Alnus glutinosa; c) Taxodium distichum.
16.	Adâncimea de încorporare a semințelor la semănatul gazonului este de: a) 0,3-1 cm; b) 0,5-2 cm; c) 1,5-3 cm.
17.	Bordurile: a) delimitează un rond, o platbandă, mărginesc unele alei; b) se realizează din plante cu talie mică, decorative prin flori sau frunze; c) pot fi de primăvară, de vară sau permanente.
18.	Ciupitul constă în: a) înlăturarea vârfului de creștere a tulpinii și lăstarilor; b) înlăturarea lăstarilor laterali; c) înlăturarea florilor.
19.	Frecvența executării lucrărilor de aerare și scarificare a gazonului depinde de: a) structura și textura solului; b) condițiile climatice; c) modalitățile de utilizare a gazonului.
20.	Funcțiile spațiilor verzi sunt: a) estetică și recreativă; b) de protecție și ameliorare a

	mediului ambiant; c) utilitară.
21.	Momentul optim din zi pentru recoltarea brazdelor de gazon este: a) dimineața, cât mai devreme; b) în cursul zilei; c) seara.
22.	Speciile utilizate pentru realizarea gardurilor vii tuse sunt: a) <i>Buxus sempervirens</i> ; b) <i>Philadelphus coronarius</i> ; c) <i>Ligustrum ovalifolium</i> .
23.	Lucrările de aerare și scarificare contribuie la: a) decompactarea gazonului; b) pătrunderea aerului la nivelul rădăcinilor plantelor; c) crearea unor condiții optime pentru absorbția apei și a elementelor minerale.
24.	Care din următoarele lucrări de întreținere a plantelor floricole au caracter general: a) udarea și fertilizarea; b) tunsul; c) combaterea buruienilor.
25.	Aspectele care se au în vedere la alegerea și amplasarea speciilor lemnoase ornamentale în amenajările peisagistice sunt: a) ritmul de creștere și longevitatea speciilor; b) înălțimea plantelor și habitus; c) efectele decorative ale scoarței, frunzelor, florilor și fructelor.
26.	Rondurile de vară: a) se plantează în mai, după ce a trecut pericolul brumelor; b) se plantează în octombrie-noiembrie sau martie; c) sunt alcătuite din specii anuale, plante de mozaic, specii geophyte semirustice.
27.	Temperatura optimă pentru germinația semințelor la majoritatea speciilor de gazon este de: a) 10-15°C; b) 15-20°C; c) 25-30°C.
28.	Speciile <i>Aubrieta deltoidea</i> și <i>Dianthus alpinus</i> se utilizează în decorul: a) amenajărilor acvatice; b) stâncăriilor; c) jardinierei.
29.	Speciile floricole utilizate pentru pergole și coloane sunt: a) <i>Cobaea scandens</i> , <i>Ipomoea purpurea</i> ; b) <i>Cineraria maritima</i> , <i>Aquilegia vulgaris</i> ; c) <i>Lathyrus odoratus</i> , <i>Thunbergia alata</i> .
30.	Apariția bolilor la gazon este determinată de: a) frecvența traficului; b) densitatea plantelor; c) umiditatea din sol și atmosferă, temperatură și carențele minerale.
31.	Lucrarea de transplantare se realizează: a) primăvara și toamna; b) în perioada de vegetație; c) imediat după tăierea plantelor.
32.	Gazonul se înființează prin: a) placare; b) hidroînșămânțare; c) semănat.
33.	În decorul de primăvară al spațiilor verzi se utilizează: a) plante anuale; b) plante biennale; c) plante perene geophyte rustice.
34.	Înființarea gazonului prin semănat direct prezintă următoarele avantaje: a) este o metodă economică; b) se obține un gazon uniform, într-un timp scurt; c) permite alegerea speciilor adecvate condițiilor pedoclimatice din zona respectivă.
35.	Ciupitul aplicat speciilor floricole are ca scop: a) ramificarea plantelor și obținerea de tufe; b) întârzierea înfloririi; c) obținerea de tulpini florale drepte, neramificate.
36.	Care dintre următoarele specii de gazon are cerințe mari față de azot: a) <i>Poa pratensis</i> ; b) <i>Festuca arundinacea</i> ; c) <i>Festuca rubra</i> .
37.	Speciile de mozaic din cadrul covoarelor florale și arabescurilor se plantează: a) la sfârșitul lunii mai-începutul lunii iunie; b) în luna august; c) toamna, în septembrie-octombrie.
38.	Care din următoarele specii floricole sunt utilizate pentru decorul de vară al spațiilor verzi: a) <i>Petunia hybrida</i> , <i>Tagetes erecta</i> ; b) <i>Bellis perennis</i> , <i>Hyacinthus orientalis</i> ; c) <i>Zinnia elegans</i> , <i>Salvia splendens</i> .
39.	Acumularea în exces a materiei organice nedescompuse are următoarele efecte asupra gazonului: a) creșterea sensibilității plantelor la atacul agenților patogeni; b) diminuarea rezistenței la frig, căldură, secetă; c) creșterea sistemului radicular.
40.	Norma optimă de semănat la înființarea gazonului este de: a) 15-20 g/m ² ; b) 25-30 g/m ² ; c) 40-50 g/m ² .
41.	Platbandele: a) sunt benzi de teren drepte sau curbe; b) se amplasează de-a lungul aleilor; c) se pot planta cu o singură specie sau cu specii diferite.
42.	Speciile floricole cu utilizare solitară amplasate în spațiile verzi sunt: a) <i>Paeonia arborescens</i> , <i>Hydrangea hortensis</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> , <i>Myosotis alpestris</i> ; c) <i>Canna indica</i> , <i>Yucca filamentosa</i> .
43.	Specia <i>Lolium perenne</i> are cerințe mari față de: a) azot (N); b) fosfor (P); c) potasiu

	(K).
44.	La speciile floricole perene cultivate în teren deschis, transplantarea este necesară: a) când plantele nu mai au suficient spațiu de nutriție; b) din motive fitosanitare; c) ca urmare a epuizării solului în elemente nutritive.
45.	Care din următoarele specii acvatiche pot fi utilizate în amenajarea zonelor mlăștinoase sau cu exces de umiditate: a) <i>Caltha palustris</i> , <i>Iris pseudacorus</i> ; b) <i>Aponogeton distachyos</i> , <i>Euryale ferox</i> ; c) <i>Nelumbo nucifera</i> , <i>Nuphar lutea</i> .
46.	Gazonul mauritan este constituit din: a) specii de graminee; b) graminee și specii floricole; c) numai din specii floricole.
47.	În funcție de caracterele decorative și cerințele ecologice, gramineele ornamentale se pot utiliza: a) pe marginea apelor; b) în cadrul bordurilor mixte; c) de-a lungul aleilor de circulație.
48.	Tunderea rasă a gazonului are ca efecte: a) diminuarea sintezei și stocării substanțelor de rezervă; b) slăbirea rezistenței plantelor la boli; c) reducerea ritmului de creștere și dezvoltare a plantelor.
49.	Ferigile utilizate în amenajările peisagistice decorează prin: a) frunze; b) talie și habitus; c) flori.
50.	Pergolele: a) servesc ca suport pentru plantele urcătoare; b) pot adăposti un spațiu de odihnă; c) fac trecerea între o clădire și grădină.
51.	Rolul funcțional al gazonului constă în: a) protecția solului; b) atenuarea zgomotului în zonele urbane; c) îmbunătățirea calității aerului și moderarea temperaturilor.
52.	Alegerea, amplasarea și asocierea speciilor floricole în amenajările peisagistice se face în funcție de: a) talia plantelor, culoarea și aspectul florilor și frunzelor; b) perioada și durata de înflorire; c) cerințele ecologice.
53.	În amenajarea spațiilor verzi ponderea cea mai mare o ocupă: a) plantele floricole; b) vegetația lemnoasă (arbori și arbuști); c) gazonul.
54.	Udarea abundentă a gazonului determină: a) putrezirea rădăcinilor; b) spălarea elementelor fertilizante și antrenarea particulelor coloidale în adâncime; c) apariția bolilor.
55.	Metodele folosite pentru impermeabilizarea iazurilor ornamentale pot fi: a) izolarea cu argilă; b) betonarea; c) izolarea cu folii speciale din materiale sintetice.
56.	Speciile de mozaic se plantează la distanțe de: a) 5-10 cm; b) 15-20 cm; c) 20-25 cm.
57.	Înălțimea de tundere a gazonului și frecvența tunderilor variază în funcție de: a) starea fiziologică a gazonului; b) modul de utilizare a gazonului; c) viteza de creștere a plantelor.
58.	Elementele importante în realizarea unor compoziții florale armonioase sunt: a) forma, mărimea și amplasarea acestora; b) talia plantelor și durata înfloririi; c) armonia și contrastul culorilor.
59.	Prezența îndelungată a zăpezii pe peluze favorizează apariția: a) făinării (<i>Erysiphe graminis</i>); b) antracnozei (<i>Colletotrichum graminicola</i>); c) mucegaiului de zăpadă (<i>Microdochium nivale</i>).
60.	În decorul parcurilor și grădinilor trandafirii de talie mică se utilizează: a) în borduri, platbande și masive cu contur neregulat; b) în grupuri; c) ca plante izolate.
61.	În cadrul grădinilor, pentru a imprima un caracter rustic, rocile neprelucrate se pot folosi pentru realizarea: a) pavajelor; b) bordurilor bazinelor; c) zidurilor de sprijin.
62.	În parcuri și grădini pergolele se pot amplasa: a) lateral; b) în fundal; c) pentru a încadra o vedere principală.
63.	Mulcirea suprafețelor semănate cu specii de gazon se poate face: a) în zonele expuse eroziunii; b) pe taluzuri; c) în parcuri și grădini.
64.	Speciile de graminee cu înrădăcinare superficială sunt: a) <i>Lolium perenne</i> ; b) <i>Poa pratensis</i> ; c) <i>Festuca pratensis</i> .
65.	Rondurile de primăvară: a) se plantează în octombrie-noiembrie sau martie; b) sunt

	alcătuite din specii bienale și geophyte rustice; c) sunt alcătuite din graminee ornamentale și specii geophyte semirustice.
66.	Apariția mușchiului în gazon este determinată de: a) umiditatea excesivă; b) temperaturile ridicate; c) locul respectiv se află într-o zonă umbrită.
67.	Udarea plantelor floricole prin aspersiune se evită: a) în perioada apariției bobocilor florali; b) în timpul înfloririi; c) în zilele foarte călduroase.
68.	Speciile lemnoase care se pot planta în jardinierele și vasele ornamentale stradale sunt: a) <i>Buxus sempervirens</i> ; b) <i>Euonymus fortunei</i> ; c) <i>Pinus nigra</i> .
69.	Lucrarea de aerare a gazonului se realizează: a) primăvara; b) vara; c) toamna.
70.	Speciile lemnoase utilizate în stâncării sunt: a) <i>Acer campestre</i> ; b) <i>Salix retusa</i> ; c) <i>Juniperus horizontalis</i> .
71.	Capacitatea de instalare a unui gazon se apreciază după: a) 1 an; b) 1 lună; c) 2-6 luni.
72.	Tunderea se practică la: a) plantele de mozaic; b) plantele perene geophyte; c) gazon.
73.	Elementele de calitate specifice brazdelor de gazon sunt: a) uniformitatea plantelor și a culorii; b) densitatea mare a plantelor; c) absența defectelor de tundere, a buruienilor, bolilor și dăunătorilor.
74.	Pentru amenajarea arabescurilor se pot utiliza: a) specii de mozaic; b) unele specii anuale cu talie mică, decorative prin flori; c) specii dendrologice.
75.	Prin lucrarea de tundere a gazonului, în mod normal se îndepărtează: a) o treime din suprafața foliară; b) jumătate din suprafața foliară; c) două treimi din suprafața foliară.
76.	Ferigile se pot utiliza: a) pentru amenajarea suprafețelor din apropierea gardurilor, zidurilor; b) sub arbori și arbuști; c) în stâncării și pe malurile umbrite ale lacurilor.
77.	La speciile de mozaic se recomandă o densitate de: a) 30-40 plante/m ² ; b) 150-200 plante/m ² ; c) 60-100 plante/m ² .
78.	Afânarea solului se execută pentru: a) asigurarea unui regim optim de apă și aer în sol; b) distrugerea buruienilor; c) spargerea crustei și mobilizarea stratului superficial al solului.
79.	La speciile de gazon, imediat după semănat, pentru realizarea contactului dintre semințe și sol, se efectuează: a) tăvălugirea; b) scarificarea; c) mulcirea.
80.	Speciile de graminee cu ritm lent de creștere sunt: a) <i>Poa pratensis</i> ; b) <i>Lolium multiflorum</i> ; c) <i>Lolium perenne</i> .
81.	Speciile utilizate pentru amenajarea mozaicurilor sunt: a) <i>Alternanthera amoena</i> ; b) <i>Dicentra spectabilis</i> ; c) <i>Cineraria maritima</i> .
82.	Speciile lemnoase volubile și agățătoare utilizate pentru realizarea amenajărilor pe verticală sunt: a) <i>Clematis vitalba</i> , <i>Wisteria sinensis</i> ; b) <i>Diervilla florida</i> , <i>Berberis vulgaris</i> ; c) <i>Hedera helix</i> , <i>Parthenocissus tricuspidata</i> .
83.	Apariția cercurilor de culoare mai deschisă pe gazon este determinată de: a) nematode; b) bacterii; c) <i>Marasmius oreades</i> .
84.	Scalparea este un termen utilizat în: a) lucrările de tăiere; b) tunderea gazonului; c) înmulțirea plantelor.
85.	Plantele floricole pot fi dispuse în spațiile verzi sub formă de: a) garduri vii; b) mozaicuri, pete florale, ronduri; c) aliniamente
86.	Alegerea plantelor pentru compozițiile florale se face în funcție de: a) perioada și durata înfloririi; b) modul de înmulțire; c) tipul de amenajare.
87.	Lucrările de îngrijire aplicate ferigilor din grădini au în vedere: a) udarea abundentă și constantă; b) menținerea solului afânat și curat de buruieni; c) transplantarea.
88.	Specia <i>Lolium perenne</i> are un ritm de creștere: a) lent; b) rapid; c) mijlociu.
89.	Alegerea speciilor și soiurilor pentru gazon se face în funcție de: a) structura, textura, pH-ul și fertilitatea solului; b) expoziție; c) posibilitatea de întreținere.
90.	Epocile optime pentru înființarea gazonului prin semănat direct sunt: a) primăvara

	devreme; b) vara; c) toamna.
91.	În zonele amenajate geometric, bazinele sunt amplasate: a) la intersecția axelor principale de vedere sau de circulație; b) în fața unei clădiri; c) la intrarea principală într-un parc.
92.	Cele mai răspândite boli ale gazonului sunt produse de: a) virusuri; b) bacterii; c) ciuperci fitopatogene.
93.	Fertilizarea fazială se aplică: a) la pregătirea terenului; b) pe parcursul perioadei de vegetație a plantelor; c) tot timpul anului.
94.	Tăierile ce se aplică arborilor și arbuștilor ornamentali sunt: a) de formare; b) de întreținere; c) de formare, întreținere și reîntinerire.
95.	Care dintre formele de mai jos aparține gazonului informal: a) circulară; b) deschisă; c) rectangulară.
96.	Ce specii floricole se folosesc atât în decorul spațiilor verzi, cât și ca plante la ghivece: a) Pelargonium, Lobelia; b) Lunaria, Bellis; c) Convallaria, Gladiolus.
97.	Care dintre următoarele specii sunt buruieni ale gazonului: a) Poa annua; b) Taraxacum officinale; c) Trifolium repens.
98.	Vasele ornamentale de grădină pot fi dispuse: a) în aranjamentul unui parter; b) pe terase, treptele sau balustradele scărilor, de-a lungul aleilor; c) pe marginea unui bazin.
99.	Tulpina gramineelor este de tip: a) culm sau pai; b) caulis; c) calamus.
100.	Plantarea puieților de arbori foioși sau de conifere în spațiile verzi se execută: a) toamna, după intrarea în repaus; b) primăvara, înainte de începerea perioadei de vegetație; c) vara.
101.	Care dintre următoarele specii floricole perene hemicriptophyte înflorește primăvara devreme: a) Rudbeckia laciniata; b) Aster novi-belgii; c) Primula vulgaris.
102.	Ce specii floricole anuale asigură decorul până toamna târziu, la venirea brumelor: a) Begonia semperflorens; b) Tagetes erecta; c) Dianthus chinensis.
103.	Speciile floricole cu inflorescențe persistente sunt: a) Helichrysum bracteatum; b) Verbena hybrida; c) Gomphrena globosa.
104.	Calatidiul este inflorescența întâlnită la: a) Calendula officinalis; b) Callistephus chinensis; c) Hydrangea hortensis.
105.	Momentul optim de recoltare al florilor la speciile Callistephus chinensis și Zinnia elegans se face în faza de: a) boboc; b) 1-2 flori deschise la baza inflorescenței; c) inflorescența complet deschisă.
106.	Speciile perene geophyte rustice sunt: a) Hyacinthus orientalis; b) Iris germanica; c) Gladiolus hybridus.
107.	Elementul decorativ la speciile de mozaic este: a) floarea; b) frunza; c) fructul.
108.	Care dintre următoarele specii este bienală: a) Dianthus chinensis; b) Dianthus plumarius; c) Dianthus barbatus.
109.	Din ce grupă de plante fac parte speciile Aponogeton distachyos și Euryale ferox: a) graminee ornamentale; b) plante acvatice; c) plante de mozaic.
110.	Speciile floricole anuale care prezintă talie mică sunt: a) Lobelia erinus; b) Cosmos bipinnatus; c) Mirabilis jalapa.
111.	În realizarea mozaicurilor și arabescurilor se utilizează următoarele specii: a) Coleus blumei, Iresine herbstii; b) Begonia semperflorens, Cineraria maritima; c) Petunia hybrida, Aquilegia chrysantha.
112.	Speciile floricole geophyte care se înmulțesc prin bulbi sunt: a) Iris germanica, Convallaria majalis; b) Hyacinthus orientalis, Liliium candidum; c) Gladiolus hybridus, Dahlia variabilis.
113.	Care din următoarele specii fac parte din grupa nuferilor: a) Nuphar lutea; b) Lysichiton americanus; c) Nymphaea alba.
114.	După ciclul de cultură gramineele ornamentale pot fi: a) anuale; b) bienale; c) perene.
115.	Care din următoarele specii floricole sunt anuale: a) Antirrhinum majus, Zinnia

	elegans; b) <i>Bellis perennis</i> , <i>Cheiranthus cheiri</i> ; c) <i>Cerastium tomentosum</i> , <i>Dicentra spectabilis</i> .
116.	Caracteristica principală a speciilor acvatice constă în: a) prezența pneumatoforilor; b) prezența cârceilor; c) cladodii.
117.	Inflorescența de tip racem se întâlnește la: a) <i>Hyacinthus orientalis</i> ; b) <i>Gomphrena globosa</i> ; c) <i>Hydrangea hortensis</i> .
118.	Care din următoarele specii fac parte din grupa gramineelor ornamentale: a) <i>Miscanthus sinensis</i> ; b) <i>Aquilegia vulgaris</i> ; c) <i>Stipa gigantea</i> .
119.	Speciile perene geophyte semirustice sunt: a) <i>Canna indica</i> ; b) <i>Lilium candidum</i> ; c) <i>Polyanthes tuberosa</i> ;
120.	Momentul optim de recoltare al florilor la <i>Paeonia</i> și <i>Tulipa</i> se face în faza de: a) boboc; b) floare complet deschisă; c) 1-2 flori deschise la baza inflorescenței.
121.	Care dintre speciile floricole este decorativă prin fructe: a) <i>Antirrhinum majus</i> ; b) <i>Polyanthes tuberosa</i> ; c) <i>Asparagus sprengerii</i> .
122.	Gramineele ornamentale anuale sunt: a) <i>Cortaderia selloana</i> ; b) <i>Briza maxima</i> ; c) <i>Lagurus ovatus</i> .
123.	Care dintre următoarele specii floricole prezintă și importanță medicinală: a) <i>Calendula officinalis</i> ; b) <i>Zinnia elegans</i> ; c) <i>Althaea rosea</i> .
124.	Speciile floricole care preferă soluri calcaroase sunt: a) <i>Gypsophila elegans</i> ; b) <i>Cheiranthus cheiri</i> ; c) <i>Iris sibirica</i> .
125.	Ce specii floricole anuale se utilizează ca flori tăiate: a) <i>Callistephus chinensis</i> , <i>Dianthus caryophyllus</i> 'Chabaud'; b) <i>Verbena hybrida</i> , <i>Nicotiana alata</i> ; c) <i>Antirrhinum majus</i> , <i>Zinnia elegans</i> .
126.	Gramineele ornamentale perene se înmulțesc prin: a) semințe; b) divizarea tufei; c) butași.
127.	Speciile floricole utilizate în decorul de primăvară sunt: a) <i>Muscari armeniacum</i> , <i>Scilla bifolia</i> ; b) <i>Tagetes erecta</i> , <i>Salvia splendens</i> ; c) <i>Hyacinthus orientalis</i> , <i>Narcissus pseudonarcissus</i> .
128.	Care specii floricole anuale se pot înmulți și vegetativ prin butași: a) <i>Begonia semperflorens</i> ; b) <i>Delphinium ajacis</i> ; c) <i>Ageratum mexicanum</i> .
129.	Speciile floricole heliofile sunt: a) <i>Salvia splendens</i> , <i>Verbena hybrida</i> ; b) <i>Canna indica</i> , <i>Polyanthes tuberosa</i> ; c) <i>Convallaria majalis</i> , <i>Dicentra spectabilis</i> .
130.	Gramineele ornamentale perene sunt: a) <i>Arundo donax</i> ; b) <i>Miscanthus sinensis</i> ; c) <i>Panicum capillare</i> .
131.	Care specii floricole necesită soluri acide: a) <i>Lilium candidum</i> , <i>Narcissus poeticus</i> ; b) <i>ferigi</i> , <i>Erica carnea</i> ; c) <i>Ageratum mexicanum</i> , <i>Dianthus barbatus</i> .
132.	Ce specii care asigură decorul de vară-toamnă, se pot transplanta în faza de boboc: a) <i>Callistephus chinensis</i> ; b) <i>Salvia splendens</i> ; c) <i>Tagetes erecta</i> .
133.	Care dintre speciile genului <i>Delphinium</i> este anuală: a) <i>Delphinium grandiflorum</i> ; b) <i>Delphinium ajacis</i> ; c) <i>Delphinium cultorum</i> .
134.	Speciile <i>Callistephus chinensis</i> și <i>Zinnia elegans</i> fac parte din familia: a) <i>Cruciferae</i> ; b) <i>Compositae</i> ; c) <i>Caryophyllaceae</i> .
135.	Care specie de mozaic prezintă frunze de culoare alb-argintie: a) <i>Iresine herbstii</i> ; b) <i>Alternanthera versicolor</i> ; c) <i>Cineraria maritima</i> .
136.	Speciile floricole de talie mare, care se pot planta în centrul unui rond sunt: a) <i>Yucca filamentosa</i> ; b) <i>Tropaeolum majus</i> ; c) <i>Canna indica</i> .
137.	Speciile floricole cu portul tip rozetă de frunze sunt: a) <i>Paeonia lactiflora</i> ; b) <i>Primula acaulis</i> ; c) <i>Bellis perennis</i> .
138.	Speciile floricole bienale utilizate în grupuri pe peluze sunt: a) <i>Althaea rosea</i> ; b) <i>Digitalis purpurea</i> ; c) <i>Viola wittrockiana</i> .
139.	Ce specii floricole perene hemicriptophyte înfloresc toamna, în septembrie-octombrie: a) <i>Aster novi-belgii</i> ; b) <i>Chrysanthemum indicum</i> ; c) <i>Paeonia officinalis</i> .
140.	Speciile floricole care prezintă în sol tuberobulbi sunt: a) <i>Allium neapolitanum</i> , <i>Anemone coronaria</i> ; b) <i>Crocus vernus</i> , <i>Gladiolus hybridus</i> ; c) <i>Fritillaria imperialis</i> , <i>Galanthus nivalis</i> .

141.	Momentul optim de recoltare al florilor la <i>Polyanthes</i> și <i>Antirrhinum</i> se face în faza de: a) boboc; b) floare complet deschisă; c) 1-2 flori deschise la baza inflorescenței.
142.	Care dintre următoarele specii este decorativă prin frunze: a) <i>Lathyrus odoratus</i> ; b) <i>Alternanthera amoena</i> ; c) <i>Cosmos sulphureus</i> .
143.	<i>Limonium sinuatum</i> este o specie: a) cu inflorescențe persistente; b) de mozaic; c) perenă hemicriptofită.
144.	Speciile la care organele subterane se scot toamna din sol sunt: a) <i>Iris germanica</i> ; b) <i>Canna indica</i> ; c) <i>Polyanthes tuberosa</i> .
145.	Speciile floricole cu creștere tip tufă sunt: a) <i>Hosta plantaginea</i> ; b) <i>Dicentra spectabilis</i> ; c) <i>Cerastium tomentosum</i> .
146.	Care din speciile genului <i>Chrysanthemum</i> este anuală: a) <i>Chrysanthemum carinatum</i> ; b) <i>Chrysanthemum leucanthemum</i> ; c) <i>Chrysanthemum coccineum</i> .
147.	Speciile <i>Ipomoea tricolor</i> și <i>Lathyrus odoratus</i> se utilizează pentru: a) borduri mixte; b) platbande; c) înmbrăcarea gardurilor, zidurilor, coloanelor și pergolelor.
148.	Care dintre speciile de graminee ornamentale este perenă: a) <i>Lagurus ovatus</i> ; b) <i>Carex elata</i> ; c) <i>Hordeum jubatum</i> .
149.	<i>Paeonia officinalis</i> prezintă o creștere: a) columnară; b) tip tufă; c) pendentă.
150.	Speciile perene geofyte cu talie înaltă sunt: a) <i>Lilium regale</i> ; b) <i>Crocus vernus</i> ; c) <i>Iris pumila</i> .
151.	Speciile cu cerințe mai ridicate față de conținutul solului în elemente nutritive sunt: a) <i>Dahlia variabilis</i> ; b) <i>Dianthus caryophyllus</i> ; c) <i>Gomphrena globosa</i> .
152.	Speciile anuale cu ritm lent de creștere și perioadă lungă de vegetație sunt: a) <i>Zinnia elegans</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> ; c) <i>Tagetes erecta</i> .
153.	Speciile floricole care nu suportă transplantarea sunt: a) <i>Lupinus polyphyllus</i> ; b) <i>Lobelia erinus</i> ; c) <i>Papaver orientale</i> .
154.	Speciile floricole cu sistem radicular puternic se cultivă în: a) soluri grele; b) soluri ușoare; c) soluri calcaroase.
155.	Înființarea unei culturi de <i>Anemone coronaria</i> se realizează prin plantarea de: a) bulbi tunicați; b) rizomi; c) tuberculi.
156.	Marcotajul natural se întâlnește la speciile: a) <i>Phlox subulata</i> ; b) <i>Dianthus plumarius</i> ; c) <i>Lupinus polyphyllus</i> .
157.	Speciile sensibile la noxele atmosferice, care se pot utiliza pentru testarea gradului de poluare a zonei în care se cultivă flori sunt: a) <i>Salvia splendens</i> ; b) <i>Coleus blumei</i> ; c) <i>Tagetes erecta</i> .
158.	Plantele de mozaic se înmulțesc prin: a) butași de vârf de lăstari; b) butași de frunze; c) butași de rădăcină.
159.	Speciile floricole care se cultivă în locuri semiumbrite și umbrite sunt: a) <i>Hosta plantaginea</i> ; b) <i>Convallaria majalis</i> ; c) <i>Pelargonium zonale</i> .
160.	Speciile cu creștere arbustivă sunt: a) <i>Hydrangea hortensis</i> ; b) <i>Iberis sempervirens</i> ; c) <i>Paeonia suffruticosa</i> .
161.	Înmulțirea prin divizarea tufei se realizează la speciile: a) <i>Mirabilis jalapa</i> ; b) <i>Hosta plantaginea</i> ; c) <i>Rudbeckia laciniata</i> .
162.	Speciile floricole anuale care se seamănă direct la locul de cultură în câmp sunt: a) <i>Begonia semperflorens</i> ; b) <i>Calendula officinalis</i> ; c) <i>Delphinium ajacis</i> .
163.	Ce specii floricole sunt apreciate pentru parfumul lor: a) <i>Polyanthes tuberosa</i> , <i>Lilium regale</i> ; b) <i>Hyacinthus orientalis</i> , <i>Nicotiana alata</i> ; c) <i>Tagetes patula</i> , <i>Salvia splendens</i> .
164.	Speciile floricole la care s-au creat soiuri pendente ce pot fi utilizate în suspensii florale sunt: a) <i>Lobelia erinus</i> ; b) <i>Verbena hybrida</i> ; c) <i>Callistephus chinensis</i> .
165.	Speciile din genul <i>Lilium</i> se înmulțesc prin: a) tuberculi; b) bulbi solzoși; c) butași de solzi.
166.	Speciile de narcise multiflore sunt: a) <i>Narcissus poeticus</i> , <i>Narcissus pseudonarcissus</i> ; b) <i>Narcissus tazetta</i> , <i>Narcissus jonquilla</i> ; c) <i>Narcissus pseudonarcissus</i> , <i>Narcissus tazetta</i> .
167.	Speciile perene geofyte cu înflorire de vară-toamnă sunt: a) <i>Crocus vernus</i> ,

	Muscari armeniacum; b) Canna indica, Dahlia variabilis; c) Tulipa gesneriana, Galanthus nivalis.
168.	Care dintre speciile de mai jos are flori de culoare roșie: a) Gypsophila elegans; b) Tagetes erecta; c) Salvia splendens.
169.	Polyanthes tuberosa este o specie: a) perenă geophytă rustică; b) anuală; c) perenă geophytă semirustică.
170.	Ce specii prezintă frunze pubescente: a) Stachys lanata; b) Begonia semperflorens; c) Cerastium tomentosum.
171.	Speciile floricole de zi lungă sunt: a) Antirrhinum majus; b) Gladiolus hybridus; c) Petunia hybrida.
172.	După modul de creștere speciile acvatice pot fi grupate în: a) specii submerse și specii flotante; b) specii pendente; c) specii pentru marginea suprafețelor de apă și terenuri cu exces de umiditate.
173.	Speciile floricole care preferă soluri ușoare sunt: a) speciile cu sistem radicular superficial; b) speciile cu bulbi; c) speciile cu sistem radicular puternic.
174.	Înființarea culturilor în câmp prin plantare de butași înrădăcinați se face la: a) plantele de mozaic; b) speciile bienale; c) speciile volubile și agățătoare.
175.	Durată mică de înflorire au speciile: a) Crocus vernus; b) Dahlia variabilis; c) Canna indica.
176.	Gramineele ornamentale utilizate ca flori tăiate sunt: a) Miscanthus sinensis; b) Briza maxima; c) Panicum capillare.
177.	Florile tăiate de Gladiolus își mențin calitatea în vase cu apă timp de: a) 1-2 săptămâni; b) 2-3 săptămâni; c) 3-4 zile.
178.	Speciile anuale pentru culturi forțate în seră sunt: a) Lathyrus odoratus; b) Calendula officinalis; c) Matthiola incana.
179.	Speciile floricole cu creștere târătoare sunt: a) Cerastium tomentosum; b) Aubrieta deltoidea; c) Gaillardia aristata.
180.	Speciile cu semințe foarte mici care se seamănă prin împrăștiere sunt: a) Petunia hybrida; b) Lobelia erinus; c) Ipomoea tricolor.
181.	Divizarea tufei la bujor se face: a) anual; b) la 2-3 ani; c) la 5-6 ani.
182.	Speciile din genul Iris care prezintă rizomi sunt: a) Iris pumila, Iris germanica; b) Iris reticulata, Iris hollandica; c) Iris kaempferi, Iris sibirica.
183.	La ce specii se pot folosi butași înrădăcinați pentru a înființa cultura în câmp: a) Aubrieta deltoidea; b) Dianthus deltoides; c) Aquilegia coerulea.
184.	Inflorescența de tip corimb se întâlnește la: a) Hydrangea hortensis; b) Primula vulgaris; c) Centaurea cyanus.
185.	Ce specii floricole au flori de culoare albă: a) Galanthus nivalis, Convallaria majalis; b) Calendula officinalis, Lobelia erinus; c) Lilium candidum, Gypsophila elegans.
186.	Speciile care pot fi decorative prin habitus și frunze, în afara perioadei de înflorire sunt: a) Hosta plantaginea; b) Yucca filamentosa; c) Tulipa gesneriana.
187.	Speciile cu semințe mari care pot fi semănate în cuiburi sunt: a) Tropaeolum majus; b) Lathyrus odoratus; c) Celosia argentea.
188.	Care din următoarele specii acvatice este submersă: a) Butomus umbellatus; b) Menyanthes trifoliata; c) Nymphaea hybrida.
189.	Care dintre următoarele specii floricole este bienală: a) Campanula carpatica; b) Campanula persicifolia; c) Campanula medium.
190.	Speciile perene hemipterofite utilizate ca flori tăiate sunt: a) Lupinus polyphyllus; b) Aubrieta deltoidea; c) Delphinium grandiflorum.
191.	Speciile floricole la care pe tulpini se formează bulbili aeri, ce se pot utiliza la înmulțire sunt: a) Lilium bulbiferum; b) Lilium candidum; c) Lilium regale.
192.	La ce specii floricole se practică culturile forțate, pentru a obține flori în alte

	perioade decât cele în care înfloresc în mod normal: a) <i>Narcissus pseudonarcissus</i> ; b) <i>Hydrangea macrophylla</i> ; c) <i>Antirrhinum majus</i> .
193.	Gladiolele se înmulțesc prin: a) bulbi; b) tuberobulbi; c) rizomi.
194.	Înființarea culturilor prin plantare de răsaduri se practică la speciile: a) <i>Salvia splendens</i> ; b) <i>Dianthus chinensis</i> ; c) <i>Centaurea cyanus</i> .
195.	Speciile anuale cu talie mică și înflorire abundentă, care se pot utiliza și ca plante de mozaic sunt: a) <i>Lobelia erinus</i> ; b) <i>Begonia semperflorens</i> ; c) <i>Zinnia elegans</i> .
196.	Ce specii floricole sunt folosite ca materie primă pentru industria cosmetică: a) <i>Convallaria majalis</i> ; b) <i>Cheiranthus cheiri</i> ; c) <i>Lavandula angustifolia</i> .
197.	Speciile care se pot înmulți și prin butași de rădăcină sunt: a) <i>Aquilegia vulgaris</i> ; b) <i>Dicentra spectabilis</i> ; c) <i>Papaver bracteatum</i> .
198.	<i>Silene pendula</i> și <i>Lunaria biennis</i> sunt specii: a) bienale; b) cu inflorescențe persistente; c) perene.
199.	Care din următoarele specii anuale se folosesc și ca plante în ghivece și jardiniere, pentru decorul teraselor și balcoanelor: a) <i>Cosmos bipinnatus</i> ; b) <i>Petunia hybrida</i> ; c) <i>Salvia splendens</i> .
200.	Tulpinile subterane modificate au rol de: a) înmulțire; b) depozitare a substanțelor de rezervă; c) susținere.
201.	Lucrări de întreținere generale aplicate culturilor floricole în câmp sunt: a) udarea; b) fertilizarea; c) tăierile.
202.	Înființarea culturilor floricole în câmp se realizează prin: a) semănat; b) plantarea răsadurilor și butașilor înrădăcinați; c) plantarea organelor subterane (bulbi, tuberobulbi, rizomi, tuberculi).
203.	Lucrările de întreținere speciale aplicate culturilor floricole la solul serei sunt: a) palisarea; b) polenizarea artificială; c) înlăturarea parțială a frunzelor pentru stimularea înfloririi.
204.	Plantele floricole anuale se înmulțesc prin: a) marcotaj; b) altoire; c) semințe.
205.	Plantele floricole perene geofite se înmulțesc prin: a) organe subterane (bulbi, tuberobulbi, rizomi, tuberculi, rădăcini tuberizate); b) divizarea tufei; c) drajoni.
206.	Speciile perene geofite rustice sunt: a) <i>Tulipa</i> ; b) <i>Narcissus</i> ; c) <i>Canna</i> .
207.	Speciile perene geofite semirustice sunt: a) <i>Dahlia</i> ; b) <i>Polyanthes</i> ; c) <i>Convallaria</i> .
208.	Plantele perene pot fi: a) bulboase și suculente; b) hemicriptofite și geofite; c) geofite și semirustice.
209.	Înființarea culturilor de plante anuale se realizează prin: a) plantarea de diviziuni de plante; b) semănat direct la loc definitiv și plantarea de diviziuni de plante; c) semănat direct la loc definitiv, plantare de răsad.
210.	Lucrările de tăiere includ: a) tunsul; b) ciupitul; c) copilitul și bobocitul.
211.	La care din culturile la solul serei se aplică copilitul și bobocitul: a) <i>Dianthus</i> , <i>Chrysanthemum</i> ; b) <i>Gerbera</i> , <i>Alstroemeria</i> ; c) <i>Zantedeschia</i> , <i>Spathiphyllum</i> .
212.	<i>Asparagus densiflorus</i> decorează prin: a) frunze; b) cladodii; c) fructe.
213.	Care din următoarele specii este cultivată în exterior și decorează prin frunze: a) <i>Begonia rex</i> ; b) <i>Dracaena deremensis</i> ; c) <i>Hosta plantaginea</i> .
214.	Adâncimea de semănat va fi mai mare: a) la semănatul în câmp; b) la semănatul în spații protejate; c) la semănatul de vară sau pe terenuri mai uscate.
215.	La semănăturile făcute în câmp, direct la locul de cultură, cantitatea de samânță va fi: a) suplimentată cu 20-30% față de cea necesară la producerea răsadurilor; b) redusă cu 20-30% față de cea necesară la producerea răsadurilor; c) egală cu cea necesară la producerea răsadurilor.
216.	Care dintre componentele minerale prelucrate se folosește la înrădăcinarea butașilor și în amestecuri de pământ în locul nisipului: a) vermiculitul; b) compostul; c) perlitul.
217.	Stadiul optim pentru scoaterea organelor subterane la speciile floricole perene bulboase rustice este: a) îngălbenirea și uscarea frunzelor; b) sfârșitul înfloririi; c) pornirea în vegetație.
218.	Plante anuale agățătoare sau volubile sunt: a) <i>Hedera</i> , <i>Gaillardia</i> ; b) <i>Ipomoea</i> ,

	Lathyrus; c) Gypsophila, Cheiranthus.
219.	Lucrarea care se aplică plantelor cultivate la ghivece atunci când, datorită creșterii în volum a sistemului radicular, ghiveciul devine neîncăpător este: a) transvazarea; b) transplantarea; c) tutorarea.
220.	Decorul de vară al spațiilor verzi este asigurat de: a) plantele anuale și bienale; b) plantele anuale, plantele geofite semirustice și unele plante perene hemicriptofite; c) plantele geofite rustice și semirustice.
221.	Speciile din genul Liliium se înmulțesc prin: a) tuberculi; b) bulbi solzoși; c) tuberobulbi.
222.	Epuizarea rapidă a substratului în elemente nutritive se datorează: a) prezenței dăunătorilor; b) bolilor criptogamice; c) consumului mare de către plante și spălarea accelerată ca urmare a udărilor foarte dese.
223.	Palisatul se execută pentru: a) susținerea plantelor pendente; b) susținerea plantelor tapisante; c) susținerea plantelor cultivate pentru producerea de flori tăiate.
224.	Monstera se înmulțește prin: a) butași de frunze; b) butași de rădăcină; c) butași de tulpină.
225.	Speciile care solicită repaus vara au nevoie în ciclul lor biologic de: a) succesiunea de temperaturi rece-cald; b) succesiunea de temperaturi cald-rece-cald; c) temperaturi scăzute în timpul înfloririi.
226.	Înflorirea speciilor perene geofite semirustice are loc în perioada de: a) primăvara-vară; b) primăvară; c) vară-toamnă.
227.	Calatidiul este inflorescența întâlnită la plantele din familia: a) Caryophyllaceae; b) Compositae; c) Campanulaceae.
228.	Ciupitul constă în: a) îndepărtarea lăstarilor secundari care se dezvoltă la axila frunzelor; b) eliminarea creșterilor noi la 2-3 cm de la bază; c) îndepărtarea vârfului de creștere imediat după plantare.
229.	La care specii floricole anuale înființarea culturilor se face cu răsad: a) Ageratum mexicanum, Verbena hybrida; b) Cineraria hybrida, Cyclamen persicum; c) Spathiphyllum hybridum, Fuchsia hybrida.
230.	Cel mai bun substrat de înrădăcinare utilizat la marcotajul aerian este: a) nisipul; b) perlitul; c) turba.
231.	Denumirea științifică următoare indică faptul că este vorba de hibrizi a căror origine nu se cunoaște exact: a) Crocosomia x crocosomiifolia; b) Chrysanthemum x hortorum; c) Tagetes erecta L. cv. Hawaii.
232.	După ciclul biologic plantele floricole se împart în: a) plante anuale, bienale, perene; b) plante rustice și semirustice; c) plante geofite și hemicriptofite.
233.	După modul de cultură plantele floricole se împart în: a) culturi în câmp, culturi în spații protejate; b) culturi la solul serei, culturi în ghivece; c) culturi normale, culturi forțate, culturi dirijate
234.	Tulpinile pendente se întâlnesc la unele specii floricole aparținând genurilor: a) Tradescantia; b) Monstera; c) Pelargonium.
235.	Plantele cu tulpini agățătoare sau urcătoare se prind cu ușurință de suporturi cu ajutorul: a) cârceilor; b) rădăcinilor adventive; c) prin fenomenul de mutațiune rotatorie.
236.	Tulpinile subterane modificate sunt: a) drajonii, rizomii și stolonii; b) rizomii, tuberculii, tuberobulbii și bulbii; c) bulbii, tuberculii, tuberobulbii, rizomii și rădăcinile tuberizate.
237.	După alcătuire bulbii sunt: a) bulbi și tuberobulbi; b) anuali sau pereni; c) tunicați și scvamoși.
238.	Bulbii scvamoși se întâlnesc la unele specii din genul: a) Tulipa; b) Clivia; c) Liliium.
239.	Bulbii tunicați sunt caracterizați prin: a) frunze mari care se acoperă unele pe altele complet; b) frunze mai mici, care se acoperă incomplet unele pe altele ca niște solzi; c) frunzele externe sunt uscate și au rol de apărare.

240.	Spata este: a) o bractee mai mare care protejează inflorescența; b) o tulpină; c) elementul decorativ principal la unele specii floricole.
241.	Spata reprezintă principalul element decorativ la: a) Zantedeschia aethiopica; b) Strelitzia reginae; c) Anthurium andreaeanum.
242.	Plantele de zi scurtă au nevoie pentru inducția florală și înflorire de: a) succesiunea zile scurte / nopți lungi; b) succesiunea zile lungi / nopți scurte; c) temperaturi scăzute.
243.	Strelitzia are: a) o inflorescență protejată de o teacă; b) o floare solitară; c) o inflorescență tip spadix.
244.	Efectul temperaturilor scăzute (vernalizarea) este caracteristic: a) plantelor floricole anuale; b) plantelor floricole perene bulboase; c) plantelor floricole bienale.
245.	În faza de răsad cerințele plantelor floricole față de temperatură sunt: a) cu 2-5°C peste temperatura de germinare; b) cu 2-5°C mai scăzute decât în perioada de germinare; c) aceeași temperatură.
246.	Înșușirile fizice ale semințelor sunt: a) forma, mărimea, culoarea, luciul, arhitectura tegumentului; b) facultatea germinativă, puritatea fizică, greutatea; c) valoarea culturală, autenticitatea, viabilitatea, starea fitosanitară.
247.	Ce procent trebuie să ocupe aerul din volumul solului sau substratului, pentru a asigura o bună dezvoltare a rădăcinilor și a activității microorganismelor: a) 10-15%; b) 15-20%; c) 32-34%.
248.	Înmulțirea prin semințe este modul curent de multiplicare al speciilor floricole: a) perene erbacee; b) anuale și bienale; c) perene bulboase.
249.	Care dintre următoarele specii floricole cultivate la ghivece se înmulțesc prin semințe: a) Cyclamen; b) Peperomia; c) Asparagus.
250.	Pentru a determina ieșirea semințelor din starea de repaus, deci pentru stimularea germinației, se aplică tratamente precum: a) stratificarea; b) palisarea; c) drajarea.
251.	Momentul optim de repicare este: a) apariția a 1-2 frunze cotiledonale; b) apariția a 1-2 frunze adevărate; c) la două săptămâni de la semănat.
252.	În intervalul martie-aprilie se pot semăna direct în câmp: a) specii floricole care nu suportă transplantarea; b) specii floricole mai puțin pretențioase la temperatură; c) specii floricole foarte pretențioase la temperatură.
253.	Semănatul se poate efectua în câmp, direct la locul de cultură pentru: a) specii puțin pretențioase la temperatură (Calendula officinalis, Althaea rosea, Chrysanthemum leucanthemum); b) specii care au o perioadă de vegetație scurtă (Lathyrus odoratus, Tropaeolum majus); c) specii care nu suportă repicatul (Lupinus polyphyllus, Papaver orientale).
254.	În seră se seamănă: a) plante floricole care nu suportă repicatul: Lupinus, Papaver; b) plante anuale cu perioadă lungă de vegetație și pretențioase la temperatură: Begonia semperflorens, Petunia; c) unele plante cultivate la solul serei (Gerbera, Freesia) sau la ghivece: Asparagus, Cyclamen.
255.	În cazul semințelor mici și foarte mici în practică se recomandă următoarele: a) amestecarea semințelor cu nisip, cenușă sau praf de cretă, pentru o repartizare uniformă; b) metoda de semănat prin împrăștiere; c) semănăturile se acoperă cu un strat de pământ.
256.	Răritul se execută la: a) culturile înființate prin semănat direct la locul de cultură; b) culturile înființate prin plantare de răsad; c) culturile înființate în câmp.
257.	În intervalul decembrie-februarie se seamănă în sere sau răsadnițe calde: a) specii floricole cu perioadă lungă de vegetație, de 100-180 zile; b) specii floricole cu perioadă scurtă de vegetație; c) specii floricole pretențioase la temperatură.
258.	Metode utilizate la înmulțirea vegetativă a plantelor floricole sunt: a) divizarea tufelor; b) repicarea; c) marcotajul.
259.	Înmulțirea prin despărțirea tufei se întâlnește la speciile floricole perene erbacee la care lăstarii se formează din: a) mugurii din zona coletului; b) mugurii adventivi

	aflați pe rădăcini; c) mugurii axilari.
260.	Divizarea tufelor se poate executa: a) anual la plantele floricole cu creștere intensă; b) la 5-6 ani la cele cu creștere intensă; c) la 5-6 ani la cele cu creștere lentă sau sensibile la operația de separare.
261.	La Dahlia înmulțirea vegetativă se realizează prin: a) rădăcini tuberizate însoțite de o porțiune de rizom; b) rădăcinile tuberizate însoțite de o porțiune de colet; c) tuberculi.
262.	Prin marcotaj șerpuit se înmulțesc specii ca: a) Pothos aureus; b) Ficus elastica; c) Philodendron scandens.
263.	Înmulțirea prin drajoni se întâlnește la speciile floricole perene erbacee la care lăstarii se formează: a) din mugurii din zona coletului; b) din mugurii adventivi aflați pe rădăcini; c) din mugurii axilari.
264.	Marcotajul aerian se aplică la: a) specii care au tulpini lungi, care se pot ondula de mai multe ori; b) specii cu ramuri groase și rigide care nu se pot curba la nivelul solului; c) în cazul unor exemplare degarnisite la bază, îmbătrânite.
265.	Prin marcotaj aerian se înmulțesc specii ca: a) Primula obconica; b) Tradescantia albiflora; c) Dracaena marginata.
266.	Prin stoloni se înmulțește: a) Streptocarpus; b) Ageratum; c) Chlorophytum.
267.	Organele folosite pentru obținerea de butași, în funcție de specie, pot fi: a) lăstari, tulpini, frunze, muguri, rădăcini; b) lăstari, tulpini; c) lăstari, tulpini, frunze.
268.	Dintre plantele floricole cultivate la ghivece se înmulțesc prin butași de lăstari: a) Pelargonium; b) Fuchsia; c) Colocasia.
269.	Specii ale căror plantule nu suportă sau suportă foarte greu transplantarea fac parte din genurile: a) Calceolaria, Tropaeolum, Lobelia; b) Lupinus, Papaver, Gypsophila; c) Cyclamen, Gloxinia, Saintpaulia.
270.	Care din următoarele plante floricole se înmulțesc prin butași de tulpină: a) Colocasia; b) Cyclamen; c) Clivia.
271.	Tunsul este o lucrare specifică: a) plantelor de mozaic; b) plantelor geofite; c) plantelor anuale.
272.	Înmulțirea vegetativă la Pelargonium se poate realiza prin: a) butași de lăstari; b) butași de frunze; c) organe subterane.
273.	Care dintre plantele floricole se înmulțesc prin butași de frunze: a) Saintpaulia; b) Primula; c) Peperomia.
274.	Care specii floricole se înmulțesc prin porțiuni de frunze: a) Begonia rex; b) Peperomia caperata; c) Sansevieria trifasciata.
275.	Bulbii de lalele se plantează: a) primăvara; b) vara; c) toamna.
276.	Prin bulbi se înmulțesc unele plante floricole perene bulboase cum sunt: a) Tulipa, Hyacinthus, Narcissus; b) Gladiolus, Freesia, Crocus; c) Canna, Dahlia, Liliu.
277.	Organele subterane ale plantelor floricole perene bulboase semirustice se recoltează: a) primăvara; b) vara; c) toamna.
278.	Rizomii sunt: a) rădăcini metamorfozate; b) rădăcini adventive; c) tulpini metamorfozate.
279.	Prin rizomi se înmulțesc unele plante floricole cultivate în câmp: a) Iris; b) Canna; c) Convallaria.
280.	Care dintre următoarele plante floricole prezintă rădăcini tuberizate: a) Dahlia; b) Asparagus; c) Freesia.
281.	Organele vegetative care asigură perpetuarea plantelor perene sunt: a) muguri, rizomi, bulbi, tuberculi, tuberbulbi; b) mugurii existenți în zona coletului sau pe rădăcini; c) mugurii existenți pe tulpini.
282.	Primul termen din nomenclatura binară reprezintă: a) varietatea; b) specia; c) genul.
283.	Speciile perene hemicriptofite supraviețuiesc prin: a) rădăcini tuberizate; b) mugurii existenți în zona coletului sau pe rădăcini; c) stoloni.

284.	Plantele de zi lungă solicită o durată de iluminare: a) 8-14 ore; b) 13-14 ore; c) 6-8 ore.
285.	Funcția principală a rădăcinilor tuberizate este: a) transmitere a apei și substanțelor hrănitoare; b) depozitare a substanțelor de rezervă; c) înmulțire.
286.	Ce sunt tuberculii: a) tulpini subterane metamorfozate scurte și groase; b) rădăcini tuberizate; c) rădăcini înmagazinatoare de apă.
287.	Cum se numește învelișul floral nediferențiat în caliciu și corolă: a) androceu; b) perigon; c) gineceu.
288.	Care din următoarele plante prezintă semințe cu luciu pronunțat: a) Celosia, Lobelia, Myosotis; b) Portulaca, Calendula, Zinnia; c) Phlox, Tagetes, Begonia.
289.	Ce este termoperiodismul: a) perioada din zi când temperatura este cea mai ridicată; b) perioada când plantele își încep ciclul biologic; c) diferența de temperatură dintre zi și noapte sau între sezoane.
290.	Consumul de apă este mai mare la plantele cultivate în: a) spații protejate la sol; b) ghivece și alte recipiente; c) câmp în perioada de vară.
291.	Temperatura apei de udare trebuie să fie: a) mai mare cu 10°C decât a mediului ambiant; b) mai mică cu 5°C decât a mediului ambiant; c) aceeași cu a mediului ambiant.
292.	Care specii floricole necesită soluri acide: a) Hyacinthus, Tulipa, Narcisus; b) Azaleea, Camellia, Erica; c) Matthiola, Gerbera, Dianthus.
293.	Corectarea pH-ului alcalin înspre acid se face prin: a) adăugarea de perlit; b) adăugare de calciu; c) adăugare de turbă roșie (înaltă).
294.	Corectarea pH-ului acid înspre neutru sau alcalin se obține prin: a) administrare de calciu, dolomită, cretă; b) administrare de turbă acidă; c) administrare de îngrășăminte organice.
295.	Primăvara devreme înfloresc: a) plante perene geofite semirustice; b) plante perene geofite semirustice și plante bienale; c) plante perene geofite rustice și plante bienale.
296.	La plantele bienale ciclul vegetativ complet cuprinde doi ani succesivi și durează: a) 8-12 luni; b) 14-24 luni; c) 24 luni.
297.	Plantele obținute prin înmulțirea vegetativă redau: a) parțial caracterele ereditare ale plantei mamă; b) identic caracterele plantei mamă; c) nu redau caracterele plantei mamă.
298.	La înmulțirea vegetativă coeficientul de transmitere a bolilor este: a) mic; b) mare; c) nu se transmit.
299.	Fertilizarea fazială se face: a) odată cu semănatul; b) odată cu pregătirea substratului de cultură; c) în timpul vegetației.
300.	Perioada cea mai favorabilă pentru divizarea tufei la bujor este: a) primăvara devreme; b) luna august, înainte de formarea mugurilor floriferi pentru anul următor; c) toamna, după formarea mugurilor floriferi pentru anul următor.
301.	Celula vegetală eucariotă prezintă: a) nucleu tipic cu 1-2 nucleoli; b) nucleoid; c) atât nucleu cât și nucleoid.
302.	Condriomul celular reprezintă: a) totalitatea vacuolelor dintr-o celulă; b) totalitatea mitocondriilor; c) totalitatea plastidelor.
303.	Rol informațional genetic joacă: a) cloroplastele; b) mitocondriile; c) atât mitocondriile cât și cloroplastele.
304.	Tonoplastul este: a) membrana hialoplasmatică ce înconjoară citoplasma; b) membrana hialoplasmatică ce înconjoară vacuolele; c) membrana nucleară.
305.	Incluziunile ergastice sunt produse de natură: a) organică; b) anorganică; c) organică și anorganică.
306.	Peretele celular: a) este situat la exteriorul celulei; b) este traversat de plasmodesme; c) conține celuloză, hemiceluloză, pectină și mureină.
307.	Din categoria țesuturilor definitive fac parte: a) țesuturile conducătoare; b) țesuturile meristemice; c) țesuturile mecanice.
308.	Meristemele secundare sunt reprezentate de: a) cambiul și meristemul

	fundamental; b) felogenul și cambiul; c) procambiul și felogenul.
309.	Formațiunile epidermice sunt reprezentate de: a) stomate, trichomi și emergențe; b) stomate și peri; c) suber și emergențe.
310.	Xilemul secundar al unei plante este alcătuit din: a) vase lemnoase și parenchim lemnos; b) vase lemnoase și fibre lemnoase; c) vase lemnoase, parenchim lemnos și fibre lemnoase.
311.	Stereomul: a) reprezintă totalitatea țesuturilor cu rol de susținere; b) este alcătuit din vase floemateice, celule anexe și parenchim floematic; c) este alcătuit din fibre de xilem, fibre și celule colenchimatice și sclerenchimaticice, fibre de floem și sclereide.
312.	Principalele zone ale vârfului unei rădăcini sunt: a) vârful vegetativ, zona netedă, zona aspră; b) piloriza, zona netedă și zona aspră; c) piloriza, vârful vegetativ, zona netedă, zona piliferă și zona aspră.
313.	Zona vârfului unei rădăcini unde are loc diferențierea celulară este: a) zona netedă; b) zona perişorilor absorbantă; c) zona aspră.
314.	Principalele tipuri morfologice de rădăcini sunt: a) pivotante, rămuroase și fasciculate; b) pivotante, proptitoare și respiratoare; c) pivotante, firoase și tuberizate.
315.	Din categoria rădăcinilor subterane metamorfozate fac parte: a) rădăcinile tuberizate, fixatoare și contractile; b) rădăcinile contractile, tuberizate, cu nodozități și cu micorize; c) rădăcinile respiratoare, micorizele și cele cu nodozități.
316.	Țesuturile definitive primare întâlnite în structura primară a unei rădăcini sunt: a) rizoderma, scoarța și cilindrul central; b) rizoderma, exoderma și stelul; c) rizoderma, cortexul și stelul.
317.	Scoarța unei rădăcini este alcătuită din: a) 4 regiuni; b) 3 regiuni; c) 2 regiuni.
318.	Structura secundară a unei rădăcini este responsabilă de: a) creșterea în lungime a rădăcinii; b) creșterea în grosime a rădăcinii; c) creșterea atât în lungime cât și în grosime a rădăcinii.
319.	Din categoria plantelor la care rădăcinile au importanță alimentară și condimentară fac parte: a) ridichea, morcovul, țelina și păstârnacul; b) sfecla furajeră, morcovul, sfecla de zahăr; c) batatul, pătrunjelul, napii de miriște și păstârnacul.
320.	După organele la care dau naștere mugurii pot fi: a) foliari, florali și axilari; b) foliari, micști și stipelari; c) foliari, florali și micști.
321.	Din categoria tulpinilor aeriene articulate fac parte următoarele tipuri: a) culmul, calamusul, caulisul și scapul; b) culmul, calamusul, stipesul și scapul; c) paiul, calamusul, caulisul și scapul.
322.	Tulpinile subterane: a) sunt reprezentate de bulbi, rizomi, tuberculi, bulbo-tuberculi și stoloni subterani; b) se deosebesc de rădăcini prin lipsa pilorizei, a stomatelor și structură anatomică specifică; c) se aseamănă cu rădăcinile prin unele aspecte morfologice și anatomice.
323.	Structura primară a tulpinii la dicotiledonate este alcătuită din: a) epidermă, scoarță și endodermă; b) epidermă, scoarță și cilindru central; c) epidermă, cortex și stel.
324.	La nivelul cilindrilor centrali din tulpină întâlnim: a) fascicule conducătoare liberiene și lemnoase; b) fascicule conducătoare libero-lemnoase; c) atât liberiene și lemnoase cât și libero-lemnoase.
325.	În tulpina de dovleac avem: a) structură primară; b) fascicul conducător de tip colateral deschis; c) fascicul de tip bicolateral deschis.
326.	Tulpina subterană de la mărgăritar (<i>Convallaria majalis</i>) are: a) fascicule conducătoare de tip colateral închis și leptocentrice; b) numai fascicule de tip colateral închis; c) numai fascicule de tip leptocentric.
327.	Endoderma și periciclu sunt prezente: a) atât la dicotiledonate cu structură primară cât și la monocotiledonate; b) numai la structura primară a dicotiledonatelor; c) numai la structura monocotiledonatelor.
328.	Tipuri de frunze în dezvoltarea ontogenetică a plantei: a) cotiledoane, catafile, nomofile și hipsofile; b) cotiledoane, catafile, stipele și nomofile; c) cotiledoane,

	catafile, ligula, și urechiușele).
329.	O frunză completă este alcătuită din: a) bază pețiol și limb; b) bază, teacă și lamină; c) vagină, lamină și teacă.
330.	Anexele frunzelor sunt reprezentate de: a) ligulă, urechiușe, vagină și ochree; b) ligulă, urechiușe, stipele și ochree; c) teacă, stipele, vagină și urechiușe.
331.	Nervațiunea reprezintă: a) modul de dispunere a frunzelor pe tulpină; b) modul de ramificare a nervurilor unei frunze; c) totalitatea nervurilor unei frunze.
332.	Plantele la care frunzele au structură ecvifacială au: a) aceeași culoare pe ambele fețe; b) fața superioară de culoare verde închis iar cea inferioară un verde mai deschis; c) două zone de parenchim palisadic.
333.	Culoarea verde deschis de pe fața inferioară a frunzei se datorează: a) parenchimului palisadic; b) parenchimului lacunos; c) epidermei inferioare.
334.	Părțile componente ale unei flori tipice de angiosperme sunt: a) pedunculul, receptaculul, periantul, androceul și gineceul; b) pedunculul, axul floral, învelișul floral și părțile reproducătoare propriu-zise; c) pedicelul, receptaculul, bracteele, androceul și gineceul.
335.	Perigonul este învelișul floral alcătuit din: a) sepale și petale; b) tepale și petale; c) tepale.
336.	Florile actinomorfe acceptă: a) un singur plan de simetrie; b) două planuri de simetrie; c) cel puțin trei planuri de simetrie.
337.	Părțile reproducătoare propriu-zise ale unei plante cu flori sunt: a) caliciu, corola, androceul și gineceul; b) perigonul, staminele și carpelele; c) androceul și gineceul.
338.	Inflorescențele pot fi: a) racemoase sau cimoase; b) monopodiale sau simpodiale; c) centrifugale sau centripetale.
339.	Inflorescențele nedefinite, simple sunt: a) racemul, spicul, amentul, dicaziul, corimbul și calatidiul; b) racemul, spicul, corimbul, amentul, spadixul, umbela, capitulul și calatidiul; c) ripidiul, cincinul, umbela, spadixul și calatidiul.
340.	Inflorescențele definite sunt: a) drepaniul, ripidiul, bostrixul, cincinul, dichaziul și pleiochaziul; b) drepaniul, ripidiul, calatidiul, pleiochaziul și cincinul; c) dichaziul, pleiochaziu, bostrixul și cincinul.
341.	Din categoria inflorescențelor compuse homotactice fac parte: a) racemul compus, spicul compus, corimbul compus, umbela compusă, calatidiul compus, cincinul compus, racem cu spiculețe; b) racemul compus, spicul compus, corimbul compus, umbela compusă, calatidiul compus, cincinul compus; c) spice compuse umbeliforme, corimb cu calatidii, racem compus, calatidiu compus, cincin compus, corimb compus.
342.	Anteza reprezintă: a) transportul grăuncioarelor de polen de la nivelul anterelor pe stigmatul gineceului; b) momentul străpungerii sacului embrionar de către tubul polenic; c) înflorirea la plante.
343.	Fecundația la angiosperme este: a) simplă; b) dublă; c) diferită în funcție de specie.
344.	Părțile componente ale unei semințe mature de angiosperme sunt: a) tegument seminal, endosperm primar, embrion; b) tegument seminal, embrion și țesuturi nutritive; c) tegument seminal, endosperm secundar și/sau perisperm, embrion.
345.	Endospermul secundar se formează din: a) zigotul accesoriu; b) zigotul principal; c) unirea unui nucleu spermatic cu nucleul secundar al sacului embrionar, proces urmat de numeroase diviziuni mitotice.
346.	Procesul prin care embrionul trece de la stadiul de latență la cel activ poartă numele de: a) fecundație; b) germinație; c) hipocotilie.
347.	Fructul este întâlnit: a) atât la gimnosperme cât și la angiosperme; b) numai la angiosperme; c) numai la gimnosperme.
348.	Părțile componente ale unui fruct sunt: a) epicarp, mezocarp și pericarp; b) epicarp, mericarp, endocarp; c) epicarp, mezocarp și endocarp.
349.	Fructele cenocarpice se formează: a) dintr-un gineceu monocarpelar; b) dintr-o inflorescență; c) dintr-un gineceu policarpelar sincarp.
350.	Din categoria fructelor dehiscente fac parte: a) folicula, drupa, păstaia, capsula și

	silicva; b) folicula, silicva, silicula, achena și cariopsa; c) folicula, păstaia, capsula, silicva și silicula.
351.	Diseminarea reprezintă: a) transportul polenului pe stigmat; b) modul de răspândire a fructelor; c) modul de răspândire a semințelor și a fructelor indehiscente.
352.	Planta propriu-zisă la briofite este reprezentată de: a) gametofit; b) sporofit; c) gametofitul este asemănător cu sporofitul.
353.	Care dintre următoarele briofite este mușchiul de pământ: a) <i>Sphagnum</i> ; b) <i>Marchantia</i> ; c) <i>Polytrichum</i> .
354.	Ferigile sunt: a) cele mai evolute plante vasculare; b) cele mai primitive plante vasculare; c) primele plante vasculare ce au ocupat suprafețele terestre.
355.	Planta propriu-zisă la ferigi este reprezentată de: a) gametofit; b) sporofit; c) gametofitul este asemănător cu sporofitul.
356.	Care dintre următoarele ferigi au limbul întreg: a) <i>Ceterach officinarum</i> ; b) <i>Asplenium scolopendrium</i> ; c) <i>Polypodium vulgare</i> .
357.	Trofofilele sunt: a) frunze asimilatoare cu rol în nutriție; b) frunze cu rol în înmulțire; c) au atât rol în nutriție cât și în înmulțire.
358.	Trofosporofile întâlnim la: a) <i>Blechnum spicant</i> ; b) <i>Polypodium vulgare</i> ; c) <i>Matteuccia struthiopteris</i> .
359.	Ligula este întâlnită la ferigile din familia: a) Lycopodiaceae; b) Selaginellaceae; c) Aspleniaceae.
360.	Părțile aeriene ale unei ferigi evolute sunt reprezentate de: a) rădăcină, tulpină, frunze; b) tulpină și frunze; c) doar frunze.
361.	La care dintre următorii reprezentanți dintre ferigi sorii sunt așezați sub marginea răsfrântă a segmentelor funzei: a) <i>Polypodium vulgare</i> ; b) <i>Pteridium aquilinum</i> ; c) <i>Asplenium trichomanes</i> .
362.	Ferigile au: a) valoare ornamentală; b) medicinală; c) furajeră.
363.	Care dintre următorii reprezentanți sunt ferigi: a) <i>Asplenium scolopendrium</i> , <i>Ceterach officinarum</i> , <i>Rosa canina</i> , <i>Polypodium vulgare</i> ; b) <i>Selaginella helvetica</i> , <i>Blechnum spicant</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> ; c) <i>Polypodium vulgare</i> , <i>Salvinia natans</i> , <i>Azolla filiculoides</i> , <i>Equisetum telmateia</i> .
364.	Din categoria antofitelor fac parte: a) ferigile, gimnospermele și angiospermele; b) coniferele și magnoliifitele; c) gimnospermele și angiospermele.
365.	Rădăcina gimnospermelor are: a) ramificare monopodială; b) ramificare dicotomică; c) ramificare simpodială.
366.	Ramificarea simpodială a tulpinii gimnospermelor o întâlnim la: a) <i>Ginkgo biloba</i> b) <i>Taxus baccata</i> ; c) <i>Thuja occidentalis</i> .
367.	Organul calitativ nou ce apare la conifere este: a) fructul; b) sămânța; c) ambele.
368.	Era de expansiune a gimnospermelor este: a) paleozoică; b) neozoică; c) mezozoică.
369.	Care din următorii reprezentanți au florile solitare și nu grupate în inflorescențe caracteristice de tipul conurilor: a) <i>Abies alba</i> ; b) <i>Picea abies</i> ; c) <i>Taxus baccata</i> .
370.	Care este deosebirea dintre brad și molid: a) la brad frunzele sunt cu baza dilatată și după cădere lasă o cicatrice netedă pe ramuri iar conurile sunt erecte spre deosebire de molid unde frunzele sunt dispuse pe mici protuberanțe, după cădere ramura este zgrăbunțoasă iar conurile sunt pendule; b) conurile femeiești la molid cad în totalitate iar la cele de brad cad doar solzii carpelari; c) conurile femeiești de molid rămân pe plantătoată viața plantei spre deosebire de cele de brad unde aceste cad în totalitate.
371.	Care din următoarele specii sunt cultivate la noi și nu se găsesc în flora spontană a României: a) <i>Picea pungens</i> cv. <i>argentea</i> , <i>Abies concolor</i> , <i>Pinus nigra</i> ; b) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Abies alba</i> , <i>Pinus mugo</i> ; c) <i>Picea abies</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Larix decidua</i> .
372.	Angiospermele sunt: a) cele mai tinere plante din punct de vedere evolutiv; b) plante cu fructe; c) plante adaptate la cel mai înalt grad la viața terestră.
373.	Angiospermele au luat naștere din: a) ferigi; b) gimnosperme; c) au urmat o linie

	paralelă, independentă de primele două categorii)
374.	Care dintre următoarele caractere sunt întâlnite la angiosperme: a) dubla fecundație, apariția ovarului, reducerea progresivă a gametofitului cu diversificarea extremă a sporofitului, înmulțirea prin spori și varietatea extremă a formelor de viață; b) dubla fecundație, apariția ovarului, reducerea progresivă a gametofitului cu diversificarea extremă a aporofitului, diversificarea extremă a nutriției și varietatea extremă a formelor de viață; c) înmulțirea prin semințe, plante fără flori, sunt numai plante lemnoase, au vase lemnoase din categoria traheidelor scalariforme.
375.	Angiospermele au apărut în: a) prima jumătate a mezofiticului; b) a doua jumătate a mezofiticului; c) în neofitic.
376.	Angiospermele sunt grupate în: a) 3 clase; b) 2 clase; c) 4 clase.
377.	Magnoliopsidele se recunosc prin: a) embrion cu un singur cotiledon, flori pe tipul 5 și frunze variat divizate; b) embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 3; c) embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 4 sau 5.
378.	Ordinul Magnoliales reunește: a) plante ce în flora noastră spontană sunt doar cultivate; b) sunt cele mai evolute angiosperme; c) sunt răspândite în regiunile tropicale și subtropicale ale globului.
379.	Ranunculalele sunt: a) plante lemnoase; b) plante ierbacee rareori lemnoase; c) plante ierbacee.
380.	Din ordinul Papaverales fac parte: a) <i>Chelidonium majus</i> , <i>Papaver rhoeas</i> , <i>Corydalis solida</i> , <i>Dicentra spectabilis</i> ; b) <i>Papaver somniferum</i> , <i>Papaver dubium</i> , <i>Aquilegia vulgaris</i> , <i>Fumaria officinalis</i> ; c) <i>Papaver rhoeas</i> , <i>Corydalis solida</i> , <i>Dicentra spectabilis</i> , <i>Berberis vulgaris</i> .
381.	Învelișul floral la reprezentanții ordinului Fagales este: a) tip perigon; b) întâlnit la ambele sexe; c) la unii reprezentați este întâlnit la ambele sexe iar la alții la un singur sex (bărbătesc sau femeiesc).
382.	Caracterele de recunoaștere ale reprezentanților înrudiți cu garoafa sunt: a) frunze opuse și inflorescență tip dichasiu sau variante ale acestuia; b) flori variat colorate și structură ecvifacială; c) tulpină simplă și polenizare anemofilă.
383.	Care dintre următoarele genuri dintre Rosaceae au caliciu dublu: a) <i>Alchemilla</i> , <i>Potentilla</i> , <i>Geum</i> și <i>Pulsatilla</i> ; b) <i>Alchemilla</i> , <i>Fragaria</i> , <i>Potentilla</i> și <i>Geum</i> ; c) <i>Pulsatilla</i> , <i>Rosa</i> , <i>Potentilla</i> și <i>Fragaria</i>
384.	Majoritatea reprezentanților din Fabales au: a) flori cu simetrie zigomorfă; b) flori papilionate; c) flori cu simetri actinomorfă.
385.	Familia reprezentativă a ordinului Umbelliferales are specii ce se recunosc prin: a) inflorescență tip umbelă compusă, tulpină tip scap și frunze întregi; b) inflorescență umbelă simplă, tulpină caulis și flori zigomorfe; c) rădăcină pivotantă, tulpină caulis și inflorescență umbelă compusă.
386.	Următoarea formulă florală $K_5C_5A_5G_{(3):(5-2)}$ corespunde reprezentanților familiei: a) Apiaceae; b) Violaceae; c) Caryophyllaceae.
387.	Androceu tetradinam întâlnim la reprezentanții familiei: a) Lamiaceae; b) Malvaceae; c) Brassicaceae.
388.	Ordinul Malvales are: a) plante ce prezintă androceul alcătuit din două cicluri de stamine; b) staminele unite de regulă prin filamentele lor într-o coloană; c) plante cultivate și spontane.
389.	Care dintre următoarele specii aparțin ordinului Ericales: a) <i>Rhododendron myrtifolium</i> , <i>Vaccinium vitis-idaea</i> , <i>Loiseleuria procumbens</i> , <i>Cyclamen persicum</i> ; b) <i>Vaccinium vitis-idaea</i> , <i>Loiseleuria procumbens</i> , <i>Rhododendron myrtifolium</i> , <i>Calluna vulgaris</i> ; c) <i>Primula veris</i> , <i>Soldanella hungarica</i> , <i>Rhododendron myrtifolium</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> .
390.	Următoarea formulă florală $*K_{(4)}[C_{(4)}A_2]G_{(2)}$ corespunde reprezentanților familiei: a) Oleaceae; b) Salicaceae; c) Solanaceae.
391.	Următoarele caractere: tulpină tetramuchiată, frunze decusat opuse și floare labiată, sunt tipice pentru speciile familiei: a) Solanaceae; b) Lamiaceae; c)

	Campanulaceae.
392.	Infloresceța tip antodiu sau calatidiu este întâlnită la reprezentanții ordinului: a) Asterales; b) Primulales; c) Gentianales.
393.	Speciile: <i>Bellis perennis</i> , <i>Matricaria recutita</i> , <i>Achillea millefolium</i> , <i>Artemisia vulgaris</i> , <i>*Cynara scolymus</i> , <i>*Zinnia elegans</i> , <i>*Tagetes erecta</i> și <i>*Dahlia pinnata</i> aparțin familiei: a) Araceae; b) Apiaceae; c) Asteraceae.
394.	Liliopsidele se recunosc prin: a) embrion cu un singur cotiledon, flori pe tipul 5 și frunze variat divizate; b) embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 3; c) embrion cu un singur cotiledon limb cu nervațiune paralelă sau arcuită, întreg și flori pe tipul 3.
395.	Spadixul este inflorescența caracteristică reprezentanților ordinului: a) Cyperales; b) Arales; c) Juncales.
396.	Familia Cyperaceae reunește: a) specii ce cresc în locuri înmlăștinite; b) plante lemnoase; c) genurile <i>Carex</i> , <i>Eriophorum</i> , <i>Eleocharis</i> , <i>Scirpus</i> , <i>Schoenus</i> , <i>Cyperus</i> ș.a.
397.	Sistemul radicular al gramineelor are: a) rădăcini cu origine embrionară; b) rădăcini adventive; c) atât rădăcini embrionare cât și adventive.
398.	Inflorescențe întâlnite la Poaceae: a) spicul compus, racemul cu spiculețe, umbela cu spiculețe, paniculul cu spiculețe; b) spicul simplu, umbela simplă, spadixul, corimbul compus; c) racemul cu spiculețe, paniculul spiciform, umbela cu spiculețe și capitulul.
399.	Arista este întâlnită: a) la palea superioară; b) la speciile genurilor <i>Festuca</i> , <i>Bromus</i> , <i>Arrhenatherum</i> , <i>Dactylis</i> , <i>Hordeum</i> ș.a. c) la lemă.
400.	Poaceele au: a) valoare alimentară și condimentară; b) specii păgubitoare culturilor; c) valoare alimentară, industrială și furajeră.
401.	După puterea de creștere arborii de talia I pot avea înălțimea: a) peste 25 m înălțime; b) peste 20 m înălțime; c) peste 15 m înălțime.
402.	Potrivit ritmului de creștere <i>Quercus</i> , <i>Taxus</i> și <i>Buxus</i> sunt: a) specii care preferă zonele umede; b) specii cu creștere moderată; c) specii încet crescătoare.
403.	Potrivit ritmului de creștere <i>Populus</i> , <i>Salix</i> , <i>Gleditsia</i> sunt: a) specii care preferă zonele umede; b) specii cu creștere moderată; c) specii repede crescătoare.
404.	Potrivit longevității speciile de arbori din țara noastră se clasifică în: a) 3 categorii: longevitate mică, medie și mare; b) 4 categorii: longevitate foarte mică, mică, medie și mare; c) 5 categorii: longevitate foarte mică, mică, medie, mare și foarte mare.
405.	Complexul factorilor ecologici cuprinde: a) factorii abiotici și factorii biotici; b) factorii abiotici; c) factorii biotici.
406.	După pretențiile față de căldură, speciile <i>Castanea sativa</i> , <i>Cercis siliquastrum</i> sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
407.	După pretențiile față de căldură, speciile <i>Populus nigra</i> , <i>Hibiscus syriacus</i> , <i>Magnolia Kobus</i> sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
408.	După pretențiile față de lumină, speciile <i>Cotinus coggygria</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Ginko biloba</i> sunt: a) specii termofile; b) specii heliofile c) specii heliosciadofile.
409.	După pretențiile față de lumină, arșarii, teiul cu frunza mică, ilexul, dracila sunt: a) heliofile; b) specii iubitoare se semiumbră; c) plasticitate ecologică mare.
410.	Care din speciile următoare sunt hidrofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
411.	Care din speciile următoare sunt mezofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
412.	Care din speciile următoare sunt xerofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
413.	Care din speciile următoare sunt eutrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> ,

	Betula pendula; b) Juglans nigra, Platanus hybrida, Sophora japonica; c) Abies alba, Larix decidua, Acer campestre.
414.	Care din speciile următoare sunt oligotrofe? a) Pinus sylvestris, Robinia pseudacacia, Betula pendula; b) Juglans nigra, Platanus hybrida, Sophora japonica; c) Abies alba, Larix decidua, Acer campestre.
415.	Care din speciile următoare sunt mezotrofe? a) Pinus sylvestris, Robinia pseudacacia, Betula pendula; b) Juglans nigra, Platanus hybrida, Sophora japonica; c) Abies alba, Larix decidua, Acer campestre.
416.	După pretențiile față de căldură, speciile Populus nigra, Hibiscus syriacus, Magnolia Kobus sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
417.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile ușoare? a) Alnus glutinosa, Aesculus hippocastanum, Quercus cerris; b) Pinus nigra, Salix alba, Abies concolor; c) Picea abies Cornus mas, Berberis vulgaris.
418.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile pietroase? a) Alnus glutinosa, Aesculus hippocastanum, Quercus cerris; b) Pinus nigra, Salix alba, Abies concolor; c) Picea abies Cornus mas, Berberis vulgaris.
419.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile grele? a) Alnus glutinosa, Aesculus hippocastanum, Quercus cerris; b) Pinus nigra, Salix alba, Abies concolor; c) Picea abies Cornus mas, Berberis vulgaris.
420.	Care sunt coniferele cu frunză caducă? a) laricele, chiparosul de baltă, pinul; b) laricele, chiparosul de baltă , cryptomeria; c) laricele, chiparosul de baltă, arborele Ginko.
421.	Abies alba are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distic .
422.	Cryptomeria japonica are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distic.
423.	Taxodium distichum are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distic
424.	Chamaecyparis lawsoniana face parte din familia: a) Pinaceae; b) Cupressaceae; c) Taxodiaceae.
425.	Juniperus Communis prezintă frunzele: a) solzoase; b) aciculare; c) solzoase și aciculare.
426.	Picea abies prezintă conuri: a) erecte; b) erecte la tinerețe și pendule la maturitate; c) pendule.
427.	Fraxinus excelsior prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovat alungite.
428.	Picea abies are acele: a) caduce; b) cu vârful rotunjit; c) cu vârful ascuțit.
429.	Pinus silvestris prezintă: a) acele grupate câte 3, de 10 cm lungime; b) acele grupate câte 5 de 5-7 cm lungime; c) acele grupate câte 2 de 5-7 cm lungime.
430.	Pinus strobus se caracterizează prin: a) ace moi, subțiri, aglomerate către vârful lujerilor; b) ace rigide la baza lujerului; c) ace mici și dese.
431.	Pseudotsuga menziesii prezintă: a) conuri erecte, ace lungi câte 2 în teacă; b) conuri pendente cu bractee lungi cu trei dinți ieșind dintre solzi; c) conuri erecte și ace aromate.
432.	Taxus baccata este o plantă: a) monoică; b) dioică; c) cu arilul de culoare albă.
433.	Thuja orientalis are conurile: a) asemănătoare cu Abies alba ca mărime; b) asemănătoare cu Pinus nigra ca mărime; c) cărnoase cu solzii rășfrânți.
434.	Acer campestre are disamarele dispuse sub un unghi de: a) 180°; b) 45°; c) 90°.
435.	Acer negundo prezintă: a) disamare dispuse în unghi obtuz; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze mari, pentalobate.
436.	Acer palmatum prezintă: a) disamare dispuse în unghi obtuz; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze cu limb palmat, adânc lobat.
437.	Crataegus monogyna decorează prin: a) flori și fructe; b) frunze tomentoase; c) frunze mari și foarte mari.
438.	Ailanthus altissima face parte din familia: a) Simaroubaceae; b) Betulaceae; c)

	Ulmaceae.
439.	<i>Alnus glutinosa</i> se numește popular: a) anin alb; b) anin japonez; c) anin negru.
440.	<i>Betula pendula</i> prezintă: a) frunze imparipenat compuse; b) frunze aciculare; c) frunze romboidal- triunghiulare.
441.	<i>Carpinus betulus</i> se recunoaște prin: a) frunze ovale dublu serate cu dispoziție distihă; b) frunze imparipenat compuse; c) conuri erecte.
442.	<i>Cercis canadensis</i> se deosebește de <i>Cercis siliquastrum</i> prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată și vârful acuminat; b) frunze reniforme; c) flori de culoare galbenă.
443.	<i>Celtis australis</i> face parte din Familia: a) Betulaceae; b) Ulmaceae; c) Rosaceae.
444.	<i>Fagus sylvatica</i> este: a) arbust târâtor; b) arbust; c) arbore de talia I.
445.	<i>Fraxinus americana</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovat alungite.
446.	<i>Fraxinus excelsior</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovat alungite.
447.	<i>Fraxinus ornus</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovat alungite.
448.	<i>Maclura pomifera</i> se recunoaște prin: a) fructele mari asemănătoare portocalelor; b) fructe mici de culoare roșie; c) fructe mici de culoare galbenă.
449.	<i>Ostria carpinifolia</i> se aseamănă la frunză cu: a) dudul alb; b) carpenul; c) arțarul american.
450.	<i>Platanus hybrida</i> se evidențiază prin: a) scoarță decorativă marmorată; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze mici de culoare verde deschis.
451.	<i>Populus alba</i> prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate.
452.	<i>Populus nigra</i> prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate.
453.	<i>Syringa vulgaris</i> se caracterizează prin: a) lăstarul prezintă terminal un mugur proeminent; b) lăstarul prezintă terminal doi muguri; c) prezintă frunze imparipenat compuse.
454.	<i>Populus tremula</i> prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate.
455.	<i>Quercus pedunculiflora</i> se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos.
456.	<i>Quercus cerris</i> se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos.
457.	<i>Quercus frainetto</i> se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos.
458.	<i>Salix alba</i> se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă.
459.	<i>Salix caprea</i> se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă.
460.	<i>Salix babylonica</i> se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă.
461.	<i>Tilia cordata</i> se diferențiază de <i>Tilia platyphyllos</i> prin: a) frunză mai mică și înflorire mai tardivă; b) frunză mai mare și înflorire mai timpurie; c) frunze cu reversul argintiu.
462.	<i>Ulmus carpinifolia</i> se deosebește de <i>Ulmus glabra</i> prin: a) frunze relativ mici, eliptice, asimetrice; b) frunze mari, trilobate, obovate; c) frunze imparipenat compuse.
463.	<i>Aesculus hippocastanum</i> decorează prin: a) flori mici glauce; b) inflorescențe mari sub formă de panicule; c) inflorescențe mici sub formă de umbele.
464.	<i>Catalpa bignonioides</i> decorează prin: a) frunze mari, sesile, dispuse distih; b) flori mari, grupate în panicule terminale; c) frunze mici scurt pețiolate.

465.	<i>Cercis canadensis</i> se deosebește de <i>Cercis siliquastrum</i> prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată și vârful acuminat; b) frunze reniforme; c) flori de culoare galbenă.
466.	<i>Koelreuteria paniculata</i> se identifică prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze imparipenat compuse cu margine neregulată; c) frunză având aspectul unei lire.
467.	<i>Liriodendron tulipifera</i> se identifică prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze imparipenat compuse cu margine neregulată; c) frunză având aspectul unei lire.
468.	<i>Sophora japonica</i> prezintă: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze mari, trilobate, obovate; c) frunze imparipenat compuse.
469.	<i>Amorpha fruticosa</i> se numește popular: a) salcâm roșu; b) salcâm mic; c) salcâm.
470.	<i>Berberis vulgaris</i> crește sub formă de: a) arbore de talia III; b) liană decorativă; c) arbust foios.
471.	<i>Buddleia alternifolia</i> se deosebește de <i>Buddleia davidii</i> prin: a) frunzele mici, lanceolate; b) înălțimea de creștere; c) culoarea fructelor.
472.	<i>Buxus sempervirens</i> prezintă: a) frunze mici ovale, caduce; b) frunze caduce, imparipenat compuse; c) frunze mici, ovale, persistente.
473.	<i>Chaenomeles japonica</i> prezintă: a) flori roșii cărămizii, lung pedunculat; b) flori galbene, sesile; c) flori roșii cărămizii, sesile.
474.	<i>Picea abies</i> prezintă conuri: a) erecte; b) erecte la tinerețe și pendule la maturitate; c) pendule.
475.	<i>Fraxinus excelsior</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovate alungite.
476.	<i>Cotoneaster horizontalis</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente.
477.	<i>Cotoneaster dammeri</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente.
478.	<i>Cotoneaster simonsii</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente.
479.	<i>Crataegus monogyna</i> decorează prin: a) flori și fructe; b) frunze tomentoase; c) frunze mari și foarte mari.
480.	<i>Erica carnea</i> face parte din Familia: a) <i>Elaeagnaceae</i> ; b) <i>Rosaceae</i> ; c) <i>Ericaceae</i> .
481.	<i>Hibiscus syriacus</i> decorează prin: a) talie mare; b) fructe divers colorate; c) flori solitare, larg campanulate.
482.	<i>Ilex aquifolium</i> prezintă: a) frunze persistente și fructe mici, negre; b) frunze persistente și flori mici albe; c) frunze caduce și fructe mici roșii.
483.	<i>Kerria japonica</i> decorează prin: a) flori compuse de culoare galbenă; b) flori simple de culoare roșie; c) flori simple de culoare galbenă
484.	<i>Ligustrum vulgare</i> prezintă: a) flori mici, alb-galbui grupate în raceme; b) flori mici, alb-galbui grupate în corimbe; c) fructe mici, sferice, negre.
485.	<i>Philadelphus coronarius</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) iasomie; c) Ioniceră.
486.	<i>Robinia hispida</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) salcâm roz; c) salcâm.
487.	<i>Syringa vulgaris</i> se caracterizează prin: a) lăstarul prezintă terminal un mugur proeminent; b) lăstarul prezintă terminal doi muguri; c) prezintă frunze imparipenat compuse.
488.	<i>Campsis radicans</i> decorează prin: a) frunze paripenat compuse; b) flori mici grupate în inflorescențe; c) frunze imparipenat compuse și flori mari.
489.	Clematitele se clasifică după: a) mărimea și numărul inflorescențelor; b) mărimea florilor; c) culoarea florilor.
490.	<i>Clematis vitalba</i> este folosită pentru: a) florile mari; b) vigoarea mare de creștere; c) înmulțirea – ca portaltoi.
491.	<i>Hedera helix</i> prezintă frunzele: a) imparipenat compuse; b) paripenat compuse; c) polimorfe.
492.	<i>Wisteria sinensis</i> decorează prin: a) raceme pendule cu înflorire simultană; b)

	raceme pendule cu înflorire succesivă; c) receme erecte cu înflorire simultană.
493.	Lonicera Tatarica face parte din familia: a) Lonicereae; b) Caprifoliaceae; c) Ericaceae.
494.	Pyracantha coccinea face parte din familia: a) Caprifoliaceae; b) Rosaceae; c) Ericaceae.
495.	Robinia hispida se numește popular: a) salcâm galben; b) salcâm roz; c) salcâm.
496.	Syringa vulgaris se caracterizează prin: a) lăstarul prezintă terminal un mugur proeminent; b) lăstarul prezintă terminal doi muguri; c) prezintă frunze imparipenat compuse.
497.	Lonicera Japonica se numește popular: a) caprifoi; b) mâna Maicii Domnului; c) trâmbiță.
498.	Pharthenocissus quinquefolia face parte din Familia: a) Partenocisseeae; b) Polygonaceae; c) Vitaceae.
499.	Abies nordmanniana se numește popular: a) brad de Caucaz; b) Brad corean; c) brad argintiu.
500.	Picea omorika se numește popular: a) molid caucazian; b) molid înțepător; c) molid sârbesc.
501.	Cephalotaxus harringtonia face parte din Familia: a) Taxaceae; b) Cephalotaxaceae; c) Cupressaceae.
502.	Pinus excelsa prezintă: a) acele grupate câte 2; b) acele grupate câte 3; c) acele grupate câte 5.
503.	Fructul la Taxus baccata se numește: a) samară; b) aril; c) galbulus.
504.	La Acer pseudoplatanus disamarele formează un unghi: a) ascuțit; b) obtuz; c) drept.
505.	Ailanthus altissima face parte din Familia: a) Simarubaceae; b) Betulaceae; c) Aceraceae.
506.	Castanea sativa prezintă frunzele: a) oblong lanceolate; b) palmat compuse; c) cordate asimetrice.
507.	Arhitectura peisajului este: a) știința și arta de a proiecta și amenaja peisajul; b) știința de a proiecta și amenaja peisajul; c) arta de a proiecta și amenaja peisajul;
508.	Funcția de producție presupune obținerea diferitelor categorii de produse: a) fructe din livezi, vii sau diverse plantații de arbuști fructiferi; b) semințe sau masa vegetală din diferite culturi agricole; c) ambele.
509.	Funcția de protecție climatică este exercitată prin: a) moderarea amplitudinilor și a variațiilor termice; b) micșorarea vitezei vântului; c) ambele.
510.	Principiul funcționalității presupune: a) proporționarea funcțională a volumelor; b) proporționarea funcțională a suprafețelor și formelor planului; c) ambele.
511.	Stilul geometric presupune: a) compoziția se bazează pe forme geometrice stricte, regulate, pe linii drepte; b) toate elementele se ordonează perfect unele în raport cu altele, fiind subordonate toate elementului principal; c) elementul principal este constituit de palat sau castel, situat în poziție dominantă, respectiv pe cotele cele mai înalte ale terenului; d) toate trei
512.	Stilul peisager presupune: a) formele, aranjamentele și asocierile diferitelor elemente componente vor fi cât mai apropiate de cele din natură, compoziția fiind liberă, naturală; b) toate elementele se ordonează perfect unele în raport cu altele, fiind subordonate toate elementului principal; c) elementul principal este constituit de palat sau castel, situat în poziție dominantă, respectiv pe cotele cele mai înalte ale terenului; d) toate trei
513.	Stilul peisager presupune: a) simetria și echivalența sunt excluse, unitatea realizându-se prin echilibrarea și compensarea elementelor componente: suprafețe, volume, lumini și umbre; b) aleile au un traseu liber, curb sau sinuos, urmărind formele de relief, fiind amplasate astfel încât să nu se suprapună peste liniile de perspectivă și să formeze itinerarii comode; c) compoziția se bazează pe forme geometrice stricte, regulate, pe linii drepte.
514.	Stilul geometric presupune: a) terenul este transformat și adaptat pentru a se

	integra, armoniza si propoționa cu clădirea principală, fiind nivelat si modelat în terase largi, cu denivelări mici, cu numeroase ziduri de sprijin, scări, rampe, taluzuri, balustrade, bogat ornamentate; b) aleile au un traseu liber, curb sau sinuos, urmărind formele de relief; c) formele, aranjamentele si asocierile diferitelor elemente componente vor fi cât mai apropiate de cele din natură, compoziția fiind liberă.
515.	Stilul mixt presupune: a) în părțile centrale ale compoziției se folosesc traseele drepte, largi ce permit accesul publicului larg, tot aici fiind cantonate si clădirile sau edificiile importante; b) există o axa principala de perspectiva, dar si axe secundare, toate fiind mai scurte comparativ cu perspectivele grădinilor amenajate în stil geometric; c) centrul sau centrele compoziției, intrările principale, zonele din lungul axei sau axelor principale de perspectiva, intersecțiile importante de alei, zonele din vecinătatea clădirilor impozante, se amenajează în stil geometric, iar restul compoziției în stil peisajer; d) toate.
516.	În interiorul unei localități, unitățile de spațiu verde pot fi distribuite sub forma de: a) pete; b) fâșii; c) mixt; d) toate.
517.	După accesibilitatea populației largi, spațiile verzi sunt: a) cu acces nelimitat, de folosință generala, numite si spatii verzi publice; b) cu acces limitat; c) ambele
518.	După funcții spatiile verzi sunt: a) cu rol recreativ și cu profil specializat; b) spatii verzi de înfrumusețare; c) spatii verzi utilitare si de protecție; d) toate.
519.	Parcul prezintă: a) maxim 3 intrări; b) maxim 5 intrări; c) numărul de intrări si amplasarea acestora se stabilesc în funcție de afluența de vizitatori.
520.	În cadrul spațiilor verzi arborii și arbuștii sunt utilizați: a) în masive; b) în grupuri; c) exemplare solitare.
521.	Aleile se clasifică după importanță astfel: a) principale; b) secundare; c) de detaliu.
522.	Gardurile vii sunt alcătuite din: a) 1-3 rânduri de puieti; b) 3-5 rânduri de puieti; c) 5-7 rânduri de puieti.
523.	Longevitatea plantelor, ritmul de creștere, toxicitatea reprezintă: a) caractere ecologice; b) caractere biologice; c) caractere tehnologice.
524.	Mărimea (talie), habitusul, frunzișul reprezintă: a) calități peisagistice; b) calități tehnologice; c) ambele.
525.	Rețeaua de circulație cuprinde: a) intrări; b) alei pietonale; c) spații de odihnă.
526.	După puterea de creștere arborii de talie I pot avea înălțimea: a) peste 25 m înălțime; b) peste 20 m înălțime; c) peste 15 m înălțime.
527.	Potrivit ritmului de creștere Quercus, Taxus și Buxus sunt: a) specii care preferă zonele umede; b) specii cu creștere moderată; c) specii încet crescătoare.
528.	Potrivit ritmului de creștere Populus, Salix, Gleditsia sunt: a) specii care preferă zonele umede; b) specii cu creștere moderată; c) specii repede crescătoare.
529.	Potrivit longevității speciile de arbori din țara noastră se clasifică în: a) 3 categorii: longevitate mică, medie și mare; b) 4 categorii: longevitate foarte mică, mică, medie și mare; c) 5 categorii: longevitate foarte mică, mică, medie, mare și foarte mare.
530.	Complexul factorilor ecologici cuprinde: a) factorii abiotici și factorii biotici; b) factorii abiotici; c) factorii biotici
531.	După pretențiile față de căldură, speciile Castanea sativa, Cercis siliquastrum sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
532.	După pretențiile față de căldură, speciile Populus nigra, Hibiscus syriacus, Magnolia Kobus sunt: a) specii termofile; b) specii subtermofile; c) specii euriterme.
533.	După pretențiile față de lumină, speciile Cotinus coggygria, Betula pendula, Ginko biloba sunt: a) specii termofile; b) specii heliofile c) specii heliosciadofile.
534.	Care din speciile următoare sunt hidrofile? a) Taxodium distichum, Alnus glutinosa, Viburnum opulus; b) Larix decidua, Taxus Bacacata, Populus nigra; c) Corylus avellana, Elaeagnus Angustifolia, Acer campestre.
535.	Care din speciile următoare sunt mezofile? a) Taxodium distichum, Alnus glutinosa, Viburnum opulus; b) Larix decidua, Taxus Bacacata, Populus nigra; c) Corylus

	avellana, <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
536.	Care din speciile următoare sunt xerofile? a) <i>Taxodium distichum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Viburnum opulus</i> ; b) <i>Larix decidua</i> , <i>Taxus Bacacata</i> , <i>Populus nigra</i> ; c) <i>Corylus avellana</i> , <i>Elaeagnus Angustifolia</i> , <i>Acer campestre</i> .
537.	Care din speciile următoare sunt eutrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> , <i>Betula pendula</i> ; b) <i>Juglans nigra</i> , <i>Platanus hybrida</i> , <i>Sophora japonica</i> ; c) <i>Abies alba</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Acer campestre</i>
538.	Care din speciile următoare sunt oligotrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> , <i>Betula pendula</i> ; b) <i>Juglans nigra</i> , <i>Platanus hybrida</i> , <i>Sophora japonica</i> ; c) <i>Abies alba</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Acer campestre</i>
539.	Care din speciile următoare sunt mezotrofe? a) <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Robinia pseudacacia</i> , <i>Betula pendula</i> ; b) <i>Juglans nigra</i> , <i>Platanus hybrida</i> , <i>Sophora japonica</i> ; c) <i>Abies alba</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Acer campestre</i>
540.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile uşoare? a) <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Aesculus hippocastanum</i> , <i>Quercus cerris</i> ; b) <i>Pinus nigra</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Abies concolor</i> ; c) <i>Picea abies</i> <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i>
541.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile pietroase? a) <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Aesculus hippocastanum</i> , <i>Quercus cerris</i> ; b) <i>Pinus nigra</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Abies concolor</i> ; c) <i>Picea abies</i> <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i>
542.	Care din speciile următoare sunt adaptate la solurile grele? a) <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Aesculus hippocastanum</i> , <i>Quercus cerris</i> ; b) <i>Pinus nigra</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Abies concolor</i> ; c) <i>Picea abies</i> <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i>
543.	18 Care sunt coniferele cu frunză caducă? a) laricele, chiparosul de baltă, pinul; b) laricele, chiparosul de baltă , <i>cryptomeria</i> ; c) laricele, chiparosul de baltă, arborele <i>Ginko</i>
544.	<i>Abies alba</i> are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distic
545.	<i>Cryptomeria japonica</i> are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distic
546.	<i>Taxodium distichum</i> are: a) acele dispuse pectinat; b) acele dispuse decurent; c) frunzele dispuse distic
547.	<i>Juniperus Communis</i> prezintă frunzele: a) solzoase; b) aciculare; c) solzoase și aciculare
548.	<i>Picea abies</i> prezintă conuri: a) erecte; b) erecte la tinerețe și pendule la maturitate; c) pendule
549.	<i>Picea abies</i> are acele: a) caduce; b) cu vârful rotunjit; c) cu vârful ascuțit
550.	<i>Pinus silvestris</i> prezintă: a) acele grupate câte 3, de 10 cm lungime; b) acele grupate câte 5 de 5-7 cm lungime; c) acele grupate câte 2 de 5-7 cm lungime
551.	<i>Pinus strobus</i> se caracterizează prin: a) ace moi, subțiri, aglomerate către vârful lujerilor; b) ace rigide la baza lujerului; c) ace mici și dese
552.	<i>Pseudotsuga menziesii</i> prezintă: a) conuri erecte, ace lungi câte 2 în teacă; b) conuri pendente cu bractee lungi cu trei dinți ieșind dintre solzi; c) conuri erecte și ace aromate
553.	<i>Thuja orientalis</i> are conurile: a) asemănătoare cu <i>Abies alba</i> ca mărime; b) asemănătoare cu <i>Pinus nigra</i> ca mărime; c) cărnoase cu solzii rășfrânți
554.	<i>Acer campestre</i> are disamarele dispuse sub un unghi de: a) 180°; b) 45°; c) 90°
555.	<i>Acer negundo</i> prezintă: a) disamare dispuse în unghi obtuz; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze mari, pentalobate
556.	<i>Acer palmatum</i> prezintă: a) disamare dispuse în unghi obtuz; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze cu limb palmat, adânc lobat
557.	<i>Alnus glutinosa</i> se numește popular: a) anin alb; b) anin japonez; c) anin negru
558.	<i>Betula pendula</i> prezintă: a) frunze imparipenat compuse; b) frunze aciculare; c) frunze romboidal- triunghiulare
559.	<i>Carpinus betulus</i> se recunoaște prin: a) frunze ovale dublu serate cu dispoziție distihă; b) frunze imparipenat compuse; c) conuri erecte

560	<i>Celtis australis</i> face parte din Familia: a) Betulaceae; b) Ulmaceae; c) Rosaceae
561	<i>Fagus silvatica</i> este: a) arbust târâtor; b) arbust; c) arbore de talia I
562	<i>Fraxinus americana</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovate alungite
563	<i>Fraxinus excelsior</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovate alungite
564	<i>Fraxinus ornus</i> prezintă: a) 9-15 foliole sesile; b) 5-9 foliole pețiolate; c) 7 foliole ovate alungite
565	<i>Maclura pomifera</i> se recunoaște prin: a) fructele mari asemănătoare portocalelor; b) fructe mici de culoare roșie; c) fructe mici de culoare galbenă
566	<i>Ostrya carpinifolia</i> se aseamănă la frunză cu: a) dudul alb; b) carpenul; c) arțarul american
567	<i>Platanus hybrida</i> se evidențiază prin: a) scoarță decorativă marmorată; b) frunze imparipenat compuse; c) frunze mici de culoare verde deschis
568	<i>Populus alba</i> prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate
569	<i>Populus nigra</i> prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate
570	<i>Populus tremula</i> prezintă: a) frunze dimorfe palmat lobate și ovate; b) frunze romboidale sau subdeltoide; c) frunze lung pețiolate
571	<i>Quercus pedunculiflora</i> se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos
572	<i>Quercus cerris</i> se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos
573	<i>Quercus frainetto</i> se caracterizează prin: a) ghinde mari prinse pe un peduncul lung; b) frunze mari, adânc lobate, obovate; c) ghinde mari, cupele cu aspect sârmos
574	<i>Salix alba</i> se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă
575	<i>Salix babylonica</i> se numește popular: a) salcie căprească; b) salcie plângătoare; c) salcie albă
576	<i>Tilia cordata</i> se diferențiază de <i>Tilia platyphyllos</i> prin: a) frunză mai mică și înflorire mai tardivă; b) frunză mai mare și înflorire mai timpurie; c) frunze cu reversul argintiu
577	<i>Aesculus hippocastanum</i> decorează prin: a) flori mici glauce; b) inflorescențe mari sub formă de panicule; c) inflorescențe mici sub formă de umbel
578	<i>Catalpa bignonioides</i> decorează prin: a) frunze mari, sesile, dispuse distih; b) flori mari, grupate în panicule terminale; c) frunze mici scurt pețiolate
579	<i>Cercis canadensis</i> se deosebește de <i>Cercis siliquastrum</i> prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată și vârful acuminat; b) frunze reniforme; c) flori de culoare galbenă
580	<i>Koelreuteria paniculata</i> se identifică prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze imparipenat compuse cu margine neregulată; c) frunză având aspectul unei lire
581	<i>Liriodendron tulipifera</i> se identifică prin: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze imparipenat compuse cu margine neregulată; c) frunză având aspectul unei lire
582	<i>Sophora japonica</i> prezintă: a) frunze rotunjite cu baza cordată; b) frunze mari, trilobate, obovate; c) frunze imparipenat compuse
583	<i>Amorpha fruticosa</i> se numește popular: a) salcâm roșu; b) salcâm mic; c) salcâm
584	<i>Berberis vulgaris</i> crește sub formă de: a) arbore de talia III; b) liană decorativă; c) arbust foios
585	<i>Buddleia alternifolia</i> se deosebește de <i>Buddleia davidii</i> prin: a) frunzele mici, lanceolate; b) înălțimea de creștere; c) culoarea fructelor
586	<i>Buxus sempervirens</i> prezintă: a) frunze mici ovale, caduce; b) frunze caduce,

	imparipenat compuse; c) frunze mici, ovale, persistente
587	<i>Chaenomeles japonica</i> prezintă: a) flori roșii cărămizii, lung pedunculat; b) flori galbene, sesile; c) flori roșii cărămizii, sesile
588	<i>Cornus alba</i> decorează în sezonul rece prin: a) flori albe grupate în inflorescențe mari; b) fructe de culoare roșiatică; c) lăstarii de culoare roșu brumat
589	<i>Cotoneaster horizontalis</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente
590	<i>Cotoneaster dammeri</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente
591	<i>Cotoneaster simonsii</i> prezintă: a) frunze caduce; b) frunze persistente; c) frunze semipersistente
592	<i>Crataegus monogyna</i> decorează prin: a) flori și fructe; b) frunze tomentoase; c) frunze mari și foarte mari
593	<i>Erica carnea</i> face parte din Familia: a) <i>Elaeagnaceae</i> ; b) <i>Rosaceae</i> ; c) <i>Ericaceae</i>
594	<i>Hibiscus syriacus</i> decorează prin: a) talie mare; b) fructe divers colorate; c) flori solitare, larg campanulate
595	<i>Ilex aquifolium</i> prezintă: a) frunze persistente și fructe mici, negre; b) frunze persistente și flori mici albe; c) frunze caduce și fructe mici roșii
596	<i>Kerria japonica</i> decorează prin: a) flori compuse de culoare galbenă; b) flori simple de culoare roșie; c) flori simple de culoare galbenă
597	<i>Ligustrum vulgare</i> prezintă: a) flori mici, alb-galbui grupate în raceme; b) flori mici, alb-galbui grupate în corimbe; c) fructe mici, sferice, negre
598	<i>Philadelphus coronarius</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) iasomie; c) Ioniceră
599	<i>Robinia hispida</i> se numește popular: a) salcâm galben; b) salcâm roz; c) salcâm
600	<i>Syringa vulgaris</i> se caracterizează prin: a) lăstarul prezintă terminal un mugur proeminent; b) lăstarul prezintă terminal doi muguri; c) prezintă frunze imparipenat compuse